

Nytårsbudskab

Leder fra LaRouchePAC, USA:

Den 1. januar 2016 er dommedag !

Kun et initiativ som Franklin Roosevelts kan redde os

Præsident Barack Obama og hele den Amerikanske Kongres har forrådt jer, det amerikanske folk, ved af fejhed at nægte at tage skridt til de nødvendige nødbetingede initiativer for at forhindre det største finanzielle og økonomiske krak – langt værre end dem i 1929 og 2008 – i at ske i de umiddelbart forestående dage og uger. Med mindre I, det amerikanske folk, rejser jer og kræver omgåede handling, vil nationen og en stor del af menneskeheden blive konfronteret med en katastrofe i begyndelsen af det nye år.

Følgende erklæring bliver i disse dage cirkuleret som flyveblad, først og fremmest i USA; men den samme problemstilling gælder for Europa.

Frem for alt har de tyske forbundsdagsmedlemmer, trods et massivt oplysningsarbejde fra BüSo (det tyske, politiske parti Borgerrettigheds-bevægelsen Solidaritet, som Helga Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Institutet, er formand for, - red.), afvist at takle krisen og gøre noget ved kendsgerningerne.

24. december 2015, LPAC, USA: Præsident Barack Obama og hele den Amerikanske Kongres har forrådt jer, det amerikanske folk,

ved af fejhed at nægte at tage skridt til de nødvendige nødbetingede initiativer for at forhindre det største finansielle og økonomiske krak – langt værre end dem i 1929 og 2008 – i at ske i de umiddelbart forestående dage og uger. Med mindre I, det amerikanske folk, rejser jer og kræver omgåede handling, vil nationen og en stor del af menneskeheden blive konfronteret med en katastrofe i begyndelsen af det nye år.

Hele det transatlantiske finanssystem står for at nedsmelte. Blot i løbet af de seneste uger er junk investment grade-obligationer til 15 mia. dollar blevet udslettet. Dette er blot et forvarsel om et umiddelbart forestående, totalt sammenbrud af den transatlantiske boble. Fra og med 1. januar 2016 er en gældsbobble på 72 mia. dollar indstillet til at eksplodere i Puerto Rico. Kongressen havde muligheden for at tage initiativ til at forhindre dette, før de forlod byen, men tog ingen skridt til handling.

En gæld på skønsmæssigt 5 billion dollar, der er knyttet til USA's nationale, kollapsende sektor for skiferolie og -gas, er i færd med at nedsmelte. I det vestlige Canada er denne boble allerede bristet og har udløst tabet af 100.000 arbejdspladser i 2015 – svarende til 750.000 arbejdspladser i USA – samt et kollaps i ejendomsmarkedet og et samfundsmæssigt sammenbrud. Denne samme krise er på vej i USA i accelererende tempo, men på en langt større skala.

I Europa træder der nye love i kraft fra den 1. januar 2016, som fjerner enhver beskyttelse af bankindskydere, der vil få deres sparepenge stjålet under »bail-in«-regler (ekspropriering), sådan, som det allerede er sket på Cypern. I Italien fik flere end 10.000 indskydere – bankkunder – deres opsparing ekspropriert under en delvis bail-in under fire bankers kollaps i denne måned. De samme forholdsregler findes inkluderet i Dodd/Frank-loven her i USA. Hvis ens bank kollapser, kan man få sin livsopsparing stjålet for at redde banken. Det kan og vil ske her, takket være fejhed og korruption hos jeres valgte regeringsfolk, der har holdt jer

hen i uvidenhed og overtrådt den ed, de har aflagt i deres embede.

Kongressen havde, før den tog på ferie, mulighed for at forhindre denne nu fremstormende krise. De blev advaret. De kunne have vedtaget love, der allerede var blevet fremstillet i begge Kongressens huse, til genindførelse af Glass-Steagall, den af Franklin Roosevelt indførte lov, der opdelte Depressionens for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, ved at adskille kommersiel bankvirksomhed fra alle hasardspilsaktiviteterne. Men Kongressen var købt af Wall Street og svigtede jer. Præsident Obama er totalt ejet af Wall Street og [City of] London, som har skabt ham. Wall Street er håbløst bankerot, og de har til hensigt at klamre sig til magten ved at stjæle jeres penge og fjerne jeres sundhedssystem samt lukke ned, hvad der måtte være tilbage af realøkonomien, den fysiske økonomi. Inden for et tidsrum af blot få dage eller uger kunne I blive konfronteret med fødevaremangel, hyperinflation og et totalt sammenbrud af alt, hvad I ellers anser for at være normale tilstande.

Præsident Obama fremprovokerer også, på vegne af Wall Street og London, en konfrontation med Rusland, der driver verden frem mod global krig, en krig, som nogle amerikanske og russiske militære topkommandører advarer om kunne blive en termonuklear udslettelseskrieg.

Den 1. januar 2016 vil Ukraine, med USA's og IMF's godkendelse, gå i betalingsstandsning mht. sin gæld på 3 mia. dollar til Rusland, en åbenlyst provokerende handling fra Vestens side mod Moskva, der kommer oveni de allerede eksisterende sanktioner, NATO's udvidelse mod øst og andre, direkte provokerende militære handlinger.

Alt dette er dødsens alvorligt. Verden befinder sig på spidsen af et krak værre end under den Store Depression, og en ny verdenskrig. I må nu tage skridt til handling, for jeres valgte regeringsfolk – parlamentsmedlemmer, kongresmedlemmer

osv. – har overgivet jer, på grund af deres egen fejhed og fordærv. De har, sammen med præsident Obama, gjort sig fortjent til jeres foragt og vrede pga. deres feje opførsel.

Der er løsninger forhånden. Wall Street må omgående lukkes. Der skal ikke betales en øre mere for at redde disse forbrydere! Kongressen må fjerne Wall Street-marionetten Barack Obama fra embedet, gennem en rigsretssag eller ved at påkalde det 25. forfatningstillæg, der fastsætter bestemmelser for fjernelsen af en præsident fra embedet, når denne præsident er mentalt uskikket til at fortsætte sit hverv. Glass-Steagall må omgående genindføres og en række initiativer må tages, der alle er modelleret efter det, som den store, amerikanske præsident Franklin Roosevelt gjorde i løbet af de allerførste måneder af sin embedsperiode, for at skabe millioner af produktive jobs, genopbygge nationens kollapsede infrastruktur og genrejse nationens værdighed.

Kongressen kan i løbet af få timer tage skridt til disse handlinger, men de vil kun handle i tide, hvis I vågner op og kræver det.

Alternativet er Helvede på Jord, fra og med det nye år. Er I, jeres venner, jeres naboer, i besiddelse af det moralske beredskab, der skal til for at overleve? Det er det spørgsmål, der er på bordet her, denne Juleaften, 2015.

**Leder, 26. december 2015:
5 onde regenter leder os til**

udsættelsen

- 1. januar vil udløse den

Massenedsmelningen af finanssystemet, der nu er programsat til umiddelbart efter Nytårsdag, lover en næsten omgående nedlukning af økonomierne i USA, Vesteuropa og det meste af Mellem- og Sydamerika. Det vil blive værre end sammenbruddet i 2008 eller 1929 i en grad, der ikke kan måles.

Det seneste tilfælde, der kan sammenlignes med den katastrofe, vi står overfor i de nærmest forestående dage, er katastrofen i Europa i det 14. århundrede. Dengang som nu banede en mangeårig forrådnelse af kulturen vejen for en række brutale, anti-humane handlinger, udført af rent ud sataniske regenter, der pludseligt og hovedkulds styrtede samfundet ud i kollaps og massedød. Midt i de evindelige krige var en række tilfælde af hungersnød i århundredets begyndelse med til at bane vejen for det onde, der fulgte. I 1344 erklærede Bardi- og Peruzzibankhusene i Lombardiet sig konkurs, hvorefter det venetianske banknetværk lukkede hele det økonomiske system i Europa ned, og hermed fremtvang vilkår, der yderligere decimerede befolkningernes modstandskraft over for sygdom. Den Sorte Død (byldepest) slog til i 1347. De efterfølgende bølger af sygdomsudbrud skønnes at have aflivet 60 % af Europas befolkning.

Nu, i dag, i kølvandet på det udbredte, kulturelle forfald, der går under navnet det 20. århundrede, leder tre, sataniske regenter os mod vores umiddelbare ødelæggelse: Dronning Elizabeth af England, præsident Barack Obama af USA og Pave Frans.

Den imperiale Dronning Elizabeth II er en langt mere bevidst, ond skikkelse, end hendes farfar Georg III, der myrdede vore amerikanske patrioter for over 200 år siden. Hun repræsenterer Det britiske Imperium i det 20. århundrede, med Lord Bertrand

Russel, der udstedte love til at gøre en ende på videnskab og kunst til fordel for død matematik. Ligesom Russell er hun og hendes mand, Prins Philip, fortalere for en verdensomspændende befolkningsreduktion gennem alle midler. Det var den ikke-så-hemmelige dagsorden for hendes netop afsluttede konference i Paris, om den angivelige menneskeskabte klimaforandring.

Dronning Elizabeths og hendes ligesindedes satanisme drejer sig om deres fremstød for at udslette den »guddommelige gnist« i mennesket – det, der gør mennesket til »skabt i Guds billede«. Med andre ord, at være menneskelig.

Alle katolikker – ja, alle kristne – burde føle sig skamfulde over den kendsgerning, at Pave Frans vedtog Det britiske Imperiums anti-humane credo i sin encyklika, sit pavelige brev, »Laudato Si'«. Han har kæmpet for den lige siden. Uanset motiverne, så har han diskvalificeret sig selv som Pave, ja endda som simpel præst.

Vores såkaldte præsident, Barack Obama, er denne imperiale Dronnings marionet, der kontrolleres af det britiske monarki gennem Valerie Jarrett, som var den person, der oprindeligt udpegede ham til at blive præsident, da han blot var en ukendt delstatsSenator. Det var britiskkontrollerede narko-penge, der gav Obama en uhæderlig sejr over den folkelige favorit Hillary Clinton i de demokratiske primærvælg i 2008. (Desværre har Hillary ødelagt alle sine kvalifikationer, efter at hun blev Obamas marionet efter at han blev valgt.)

Obama blev opdraget til at blive en massemorder af sin indonesiske stedfader Lolo Soetero. Nu præsiderer han hver tirsdag over et møde i Det Hvide Hus, hvor han træffer beslutning om en ny liste over mennesker, der skal myrdes – inklusive amerikanske borgere. Grunden til, at de store medier giver ham fripas – såsom *New York Times* og *Wall Street Journal* – er, at de er bange for, at han også vil myrde dem. Hvad han sandsynligvis vil.

Kongresmedlemmer har den samme, berettigede frygt – men de har ingen undskyldning. Den ed, de aflagde til Forfatningen, er en soldater-ed. Hvis de ikke omgående vil fjerne Obama og lukke Wall Street, er de slet ikke ægte kongresmedlemmer.

Kort og godt, så har jeres ledere forrådt jer til Djævelen. Jeres kongresmedlemmer har i bedste fald forrådt jer af frygt. Men de løsninger, som Franklin Roosevelt tog i anvendelse i 1932-33, under en langt mildere krise, er stadig anvendelige i dag. Kun et barn ville tale om »oddsene«; vi har tydeligvis oddsene imod os. Og hvad så?

Leder, 25. december 2015: SØRG FOR, AT DER BLIVER ET NYTÅR: DUMP OBAMA OG WALL STREET!

I den sammenbrudsproces, der allerede er i gang, af hele det døde, transatlantiske finanssystem, ser vi nu time for time nye tilfælde af insolvens og stormløb for udtræk, alt imens en vifte af »officielle« regler træder i kraft den 1. januar, som vil bære atombrændsel til bålet. Om denne proces sagde Lyndon LaRouche i sidste uge, »Det, der vil ske, er, at der bliver en acceleration af krisen.« Han sagde: »Accelerationsraten – processens selv-acceleration – er sådan, at, inden for en uge, kunne det hele være udslettet. Det er en sådan situation, vi er i.«

Vi står ved et punkt, hvor det er 'do-or-die' – knald eller fald – denne Jul: enten fremtvinger vi en handling for genindførelsen af Glass-Steagall og de relaterede

nødforanstaltninger, eller også får vi massehelvede og forbudelse.

Wall Street Journal præsenterede i går en oversigt af de seneste opdateringer om den finansielle disintegration ved at opremse navnene på de hedgefonde, der er bukket under, og ved også at dække status for flere mere fremtrædende selskaber, der nominelt set stadig er aktive, men kun ved at gennemtvinge »betaling i afdrag« til de spekulantkunder, der ønsker at få deres penge. For eksempel forventes en enhed under det berygtede Carlyle Group LP, Claren Road Asset Management, pr. den 1. januar at have en sum af 1,25 mia. dollar under deres forvaltning, hvilket er langt under de 8,5 mia. dollar, de havde for kun 15 måneder siden, før deres kunde-investorer begynde at forlange masseudbetalinger i løbet af 2015. Men eftersom Claren Road-operationen har gennemtvunget en politik med »betaling i afdrag« over seks måneder, så dækker disse 1,25 mia. dollar ved årsafslutningen ikke engang de udestående krav om afdrag for tredje og fjerde kvartal 2015. Den samme situation gør sig gældende for mange andre af Wall Streets spekulationshuse, store så vel som små fisk.

Sjoverne er bankerot! Nogle af udtrækkene og udsalgene, der finder sted, skyldes, udover et stormløb mod udgangen, forsøg på at honorere kontrakter og de sædvanlige krav om kontantreserver, men det markerer, at systemet er færdigt. Så kommer vi til 1. januar og mange nye punkter for en detonering.

I Den europæiske Union træder nye regler for bail-in i kraft på denne dato (1. jan.) efter at politikken allerede er blevet gennemført i Cypern, Italien, Portugal, Spanien og andre steder, med dræbende konsekvenser. Denne EU-forholdsregels officielle navn er Artikel 55, med titlen BRRD (Bank Recovery and Resolution Directive) ('direktivet for bank-genrejsning og bankopløsning').

I Eurasien træder Ukraines frie handelsaftale med EU i kraft

den 1. jan. Samtidig var der et sammenbrud i drøftelserne den 21. dec. mellem Rusland, Ukraine og EU om, hvordan man skulle gå videre. »Ukraine er på vej ned«, bemærkede LaRouche. De kan ikke komme nogen vegne.

I Amerika er Puerto Rico på vej mod betalingsstandsning den 1. januar, med Washington, D.C., der ikke har taget skridt til nogen handling i den forbindelse.

Generelt set vil tredje del af Baselaftalerne træde i kraft den 1. januar. Det, som 2016 Basel III-reglerne gør, er, at de beordrer banker til at sælge massive mængder af dødelige bail-in-obligationer; med andre ord, så skal banker udstede »rottegift« til bankkunder og investorer. Det går under betegnelserne »med lang løbetid« eller »absorbering af tab«, eller mere elegant, obligationer »i overensstemmelse med Basel III«.

Læg hertil Obama/Londons fremstød for krig, og konsekvenserne af at tillade dette vanvid at fortsætte en dag mere er dødbringende. LaRouche indkalder til en »mobilisering af de villige« – af dem, der er villige til at se problemet, af dem, der er villige til at handle.

Leder, 23. december 2015:

Dump Wall Street til jul

Den hastighed, hvormed finanskrakket nu accelererer, kræver handling nu – før jul. Med mindre Wall Street dumpes i de nærmest forestående dage, er der ingen garanti for, at USA stadig står til Nytår. Junk-obligationer og kommercielle investeringsobligationer til 15 billioner dollars er blevet indløst blot i løbet af den seneste uge. For det meste dækker selskaber deres tab ind i forventning om en endnu større nedsmeltnings på et tidspunkt i den allernærmeste fremtid.

Dette er dødsens alvorligt. En ukontrolleret nedsmeltning af det transatlantiske finanssystem, som kunne ske om timer eller dage, ville skabe den form for massekaos, der er den klassiske, britiske opskrift for den værste form for fascistiske diktatur, som altid, uundgåeligt, fører til generel krig. Fra og med den 1. januar træder i Europa de regler for bail-in i kraft, som blev presset igennem af EU-kommissionen. Banker i Italien og Portugal har allerede plyndret indehavere af aktier og obligationer i fallerede banker, og næste skridt er den fulde Cypern-model for plyndring af kontohavernes penge. Pariser-avisen *Le Parisien* gav i dag sine læsere en forsmag på bail-in under overskriften, »Hvad hvis din bank gik nedenom og hjem?«

Nærmere ved USA står Puerto Rico til at gå i betalingsstandsning den 1. januar over et forfaldent afdrag på 1,4 mia. dollar på en total gæld på 72 mia. dollar, og den amerikanske Kongres valgte bevidst at ignorere denne krise ved at nægte at vedtage en lov, der godkendte en beskyttelse mod bankerot, som tilbydes alle amerikanske stater og kommuner. Formand for Repræsentanternes Hus Paul Ryan og Nancy Pelosi har meddelt, at de »lover« at komme frem til denne lov pr. 31. marts, men det er en syg vittighed, for krisen for Puerto Rico og hele det transatlantiske område venter ikke til marts måned. Den kommer nu.

Lyndon LaRouche advarede i dag om, at, med mindre der før jul foreligger en komplet plan for den totale fjernelse af Wall Street og en lancering af et program for økonomisk genrejsning, med Franklin Rooseveltts politik som model, så står det amerikanske folk over for den umiddelbare udsigt til et totalt, samfundsmæssigt sammenbrud. En strategisk plan fra øverst til nederst, der følger de retningslinjer, som Lyndon LaRouche har fastlagt i løbet af de seneste dage, må omgående være på plads.

Kongressen har demonstreret sin fejhed, senest ved at vedtage en katastrofal lov om bevillinger, der trods virkeligheden omkring det umiddelbart forestående krak. Kongressen må trodses og latterliggøres for sin inkompentence. Enten lukker man Obama og Wall Street ned nu, eller også er der ingen chance. Politikken må være den at sænke Wall Street og sænke dem, som Obama og flertallet af Kongressen, der har fulgt Wall Streets linje.

LaRouche understregede også, at den saudiske sygdom med promovering af wahhabi-terrorisme må udslettes. Obamaregeringen har systematisk mørklagt de bjerge af beviser for, at saudierne står bag væksten af al-Qaeda, Islamisk Stat, Taliban og Boko Haram. Saudierne har, sammen med deres britiske sponsorer, udløst et narko-terrorist-jihadistisk angreb imod hver eneste større nation på planeten, og topembedsfolk i Obamaregeringen, fra Susan Rice til CIA-direktør John Brennan og dir. for den nationale Efterretningstjeneste, general James Clapper, har præsideret over en ondsindet mørklægning af disse forbrydelser og har udsøgt og forfulgt enhver ærlig efterretningsembedsmand, der sagde sandheden og trodsede Obamas ondsindede fantasier. De er fuldt ud medskyldige i opkomsten af ISIS og angrebene i Paris og San Bernardino og bør retsforfølges efter USA's kriminallovgivning og international lov.

Beviserne for disse forbrydelser er ved at gennembryde den mur, der skulle inddæmme dem. Tiden er nu inde til, at de 28

(hemmeligstemplede) sider fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september 2001, fra 2002, friges fuldt ud til offentligheden. Disse sider vil, ifølge amerikanske regeringsfolk (eks. kongresmedlemmer i særlige komiteer), som har læst dem, bevise, at al-Qaeda var de britiske og saudiske monarkiers skabelse, og at dette var kendt af top-regeringsfolk i den amerikanske regering, inklusive præsidenterne George W. Bush og Barack Obama, som er fuldt ud medskyldige.

Politikken må være den, fuldstændigt at ødelægge fjenden. Slå til på deres mest sårbare, døelige flanker, med begyndelse i den kendsgerning, at Wall Street er død, er allerede død. Vi befinner os på randen af en stor dårskab, og vores nations og menneskehedens overlevelse står på spil i de umiddelbart forestående timer og dage.

Leder, 21. december 2015: Fjern City of London, eller sammenbruddet vil være uden for kontrol

Under diskussioner med sine kolleger søndag aften opsummerede Lyndon LaRouche den globale, strategiske krise i præcise vendinger: Londons og Det britiske Imperiums magt må omgående elimineres, eller også vil hele det transatlantiske område, med start i USA, hastigt styrtdykke ud i et ukontrollerbart kaos. Forholdsregler til kontrol må indføres, og dette betyder, at Det britiske Imperiums magt, der kontrollerer Obama, må fjernes.

Problemet er, at ledende personer i regeringsinstitutionerne i Washington, med start i den amerikanske Kongres, der allerede burde være trådt i aktion imod Obama, ikke har handlet. Obama leder stadig sine tirsdagsmøder for (drone-)drab, på trods af den kendsgerning, at hans tilstand er under hastig degeneration, i accelererende tempo. Det britiske monarki er fortsat den institution, der regerer over det transatlantiske område.

LaRouche bemærkede, at Rusland er anderledes, og Kina er også anderledes. Det er nationer, der samarbejder, og ser hen til en udvidelse af deres samarbejde. Men der er alvorlige problemer, med at skaffe tilstrækkeligt med vand og mad til en begyndelse. Rusland og Kina er i dag de eneste, virkelige magter, der potentielt set handler imod Det britiske Imperiums stadigt eksisterende magt, og imod deres redskab, præsident Obama.

I realiteten, erklærede LaRouche, så har kræfterne bag 11. september (2001) magten over USA. Der har været et utilstrækkeligt angreb imod det anglo-saudiske apparat, der stod bag 11. september. Som følge heraf har de kræfter, der repræsenteres af Bush og Obama, fået fribillet til at handle. Hvis arven efter det britiske monarki og dets Bush- og Obama-operationer kan knuses, kan USA og store dele af den øvrige verden reddes.

LaRouche understregede, at centrum for kampen imod det britiske tyranni, der repræsenteres af Bush og Obama, skal findes på Manhattan og nærmeste omgivelser. Denne pointe blev tydelig i denne weekend gennem to koncerter, der blev afholdt af Schiller Instituttet, der præsenterede Händels Messias i Brooklyn og Manhattan. Alt i alt blev de to forestillinger besøgt af flere end 1.000 mennesker, med kun ståpladser til begge forestillinger. Den strøm af støtte til forestillingerne og til ideen om forbindelsen mellem klassisk kultur, videnskab og den politiske kamp for en genoplivning af Det amerikanske System, illustrerer den kendsgerning, at der i den amerikanske

befolkning er en kerne, centreret omkring Manhattan og dele af det nordlige Californien især, der kan redde nationen. Disse områders førende borgeres særlige egenskaber kan spredes i hele landet, men kun med fokus på ånden og aktiveringen fra Manhattan.

Nedsmelningen af hele systemet er i fuld gang. Det globale blodbad kan udelukkende standses af et gennembrud i USA, med start i fjernelsen af Wall Street og genindførelsen af Glass-Steagall. Dette må ske inden krakket finder sted, og det kunne ske, hvornår det skal være, fra nu af og fremefter. Dette er ikke et 'hype' eller et slogan. Den 1. januar 2016 træder reglerne for bail-out i kraft i Europa. Samme dag vil Puerto Rico gå i betalingsstandsning med de første 1,4 mia. dollar i gæld til gribbefondene.

Enten får man Glass-Steagall vedtaget nu, eller også vil følgen blive kaos i hele det transatlantiske område, og under disse omstændigheder er det næsten sikkert, at kræfterne i Det britiske Imperium vil satse på krig med Rusland og Kina.

**Leder, 20. december 2015:
Lyndon LaRouche: Luk Wall
Street nu,
ligesom Franklin Roosevelt**

gjorde

Wall Street og hele det transatlantiske finanssystem er nu dødsdømt og kunne forsvinde ud i den blå luft, hvornår det skal være, i løbet af de kommende dage eller uger, lød advarslen igen i dag fra Lyndon LaRouche. Faren er, at dette vil føre til en tilstand af panik og medfølgende massedød, som kun kan undgås ved at lukke Wall Street på samme måde, som USA's præsident Franklin D. Roosevelt gjorde, erklærede LaRouche. Vi har presserende behov for en »mobilisering af de villige« blandt det amerikanske folk for at få nationen – og verden – tilbage på ret kurs.

Dette drejer sig ikke om at forhandle en eller anden form for reform eller indrømmelser. »Wall Street må lukkes ned, uden at give nogen kompensation«, sagde LaRouche. »Vi må lukke det ned, ligesom Franklin Roosevelt gjorde. Og hvis man ikke lukker dem ned, har man alligevel mistet det hele. Med andre ord, så kan man ikke forhandle med banksystemet; man må lære lektien af FDR!«

LaRouche var eftertrykkelig: »I har intet spillerum. Hver eneste stump finansiell aktivitet, som er derude, og som er af spekulativ art, må udslettes uden nogen kompensation. Man gør hver eneste af disse svindlere bankerot, i alle kategorier, og ribber dem for alt.«

Omfanget af den globale spekulationsbølle overstiger nu 2 billiarder dollar, et konservativt skøn, og er vokset med over en tredjedel under Obamas vagt. Dette er et direkte resultat af Wall Streets kriminelle politik med bail-out (finansiell kvantitativ lempelse – 'pengetrykning') og nu bail-in (ekspropriering af bankkundernes indeståender/indskud) – med 'nøjsomhedspolitik', der har folkemord til følge, og budgetnedskæringer, der er designet til skarpt at forøge dødsraten, i kombination med decideret tyveri af folks opsparinger, som det skete på Cypern og for nylig i Italien.

Wall Streets gæld har nået et punkt, hvor den ikke længere kan betales i dollar; nu kræver de, at den betales i lig.

Se på tilfældet med Italien, hvor en tvungen bail-in af kunderne i fire banker tidligere på måneden udslettede mange menneskers livsopsparing. Mindst en person vides at have begået selvmord som følge heraf, som det er sket med hundreder af erhvervsfolk og arbejdere, der blev ødelagt af den samme politik.

Eller se over grænsen, til vores nabo Canada, hvor nedsmelningen af Wall Streets oliefracking-boble har decimeret hele lokalsamfund og er i færd med at slå folk ihjel. Selvmordsraten er i de seneste måneder eksploderet blandt afskedigede arbejdere i canadiske oliefelter i provinserne Alberta og Saskatchewan, med en stigning i selvmord på 30 % i de første seks måneder af 2015, sammenlignet med de første seks måneder af 2014.

Ønsker du, at dette skal ske for dig? Det vil det – med mindre man lukker Wall Street ned.

Erstat britisk monetarisme med Franklin Roosevelt's kreditsystem

Lyndon LaRouche understregede, at det haster med omgående at gribe til handling. »Det her er ikke 'hen ad vejen'; det er nu. Vi må, så hurtigt som muligt, lukke hele det monetaristiske system ned, i USA i særdeleshed – inden Nytår, hvor det her vil bryde ud i fuldt flor.«

»Det, der er brug for, er mere end bare noget regulering«, fortsatte LaRouche. »Pointen er, at man må eliminere ideen om penge, om det monetaristiske system, som er karakteristisk for det britiske system. Vores løsning er ikke mod anvendelsen af penge, men imod monetarisme; så man må annullere monetarisme.

Man kan ikke antage, at penge har en iboende værdi i sig selv; det er problemet.«

Det, som præsident Franklin Roosevelt gjorde, var absolut korrekt og tjener som en god indikator for den kurs, vi i dag må tage. Efter at lukke Wall Street ned, må man etablere en kreditfacilitet af samme type, som FDR skabte. »Man udsteder kredit, og denne kredit – hvis den bruges korrekt – afføder produktivitet«, erklærede LaRouche. »Kreditten er baseret på den generøse indsats på vegne af selve regeringen, på vegne af det amerikanske, statslige kreditsystem. Det, der skete under FDR's politik, er, at folk rent faktisk blev dækket ind af det præsidentielle systems generøsitet. Man måtte imødekomme den kendsgerning, at man havde en gæld til den nationale regering, som en magt; og man måtte optjene vejen til at opbygge sin egen økonomi. Det var, hvad vi gjorde under Franklin Roosevelt.«

LaRouche konkluderede: »Vi står nu ved et punkt, i løbet af de kommende uger frem til Nytår, hvor vores eksistens kunne være dømt til undergang, med mindre vi gør dette, med mindre vi får dette gennemført. Det er virkeligheden. Det er der, vi står.

Vilkårene i USA er nu af en sådan art, at det nuværende system ikke kan fungere; det vil bryde sammen. Og vi må forhindre et sammenbrud. Hvordan forhindrer vi et sammenbrud? Vi gør det, som Franklin Roosevelt gjorde ved Wall Street. Der er ingen anden mulighed; det eksisterer ikke. Og det haster. Fra og med begyndelsen af det nye år, kunne I være døde, med mindre dette gøres.

Hvad betyder så dette? Det betyder, at man skal se at få sparket præsident Obama ud af embedet; hurtigt, omgående.«

LaRouches Fire Hovedlove

Lyndon LaRouche opstillede den 9. juni 2014 de Fire Hovedlove for en reel genrejsning af den fysiske økonomi:

- * Genindfør Glass-Steagall med et total adskillelse af kommercielle banker og investeringsbankernes hasardspilsaktiviteter, hedgefonde og andre spekulanter. Dette vil omgående udslette gælden til Wall Street, som er ubetalelig og har været illegitim fra første ferd – og vil samtidig udslette Wall Street/London-bankkartellernes magt.
- * Lancer en massiv indsprøjtning af statskredit igennem dette nu genoprettede banksystem, ind i realøkonomien. Denne fremgangsmåde, i traditionen efter Alexander Hamilton, med et statsligt banksystem og statskredit, er også omdrejningspunktet for FDR's politik.
- * Fokuser på de områder for investering, der mest forøger energi-gennemstrømningstætheden[1] i økonomien som helhed, inklusive infrastruktur og videnskabelig og teknologisk forskning og udvikling. Dette betyder billioner af dollars i anlægsinvesteringer for at opbygge det 21. århundredes infrastrukturnettværk langs med Verdenslandbroens ruter.
- * Forfølg den videnskabelige udforskningens fremskudte grænser, med afsæt i det 20. århundredes store, russiske videnskabsmand, V.I. Vernadskijs arbejde inden for biokemi og noosfären. Dette må inkludere et internationalt, forceret program for at opnå fusionskraft til kommercielt brug, et afgørende træk i den næste fase af rumforskning, så vel som også for løsningen af kravene om vand- og energiforsyning i en verden, der konfronteres med en sammenbrudskrise af proportioner som i den Mørke Tidsalder.

Kontakt dit lokale LaRouchePAC kontor/Schiller Institut nu. Slut dig til »mobiliseringen af de villige«, for at lukke Wall Street ned.

[1] Se: [Video: Energi-gennemstrømnings-tæthed](#), et kort overblik, dansk udskrift

Leder, 19. december 2015: Lyndon LaRouche: En ny politik for USA, Nu!

Og det eneste, der er at gøre, er at gennemføre Franklin Roosevelt's politik; man må sige: »Vedtag Franklin Roosevelt's politik nu, imod Wall Street.« Det er den eneste måde, hvorpå problemet kan løses. I modsat fald står vi med noget, der vil accelerere, og der er intet, man kan gøre for at stoppe det. Det, man må gøre, er at fremstille den kendsgerning, at der ikke er nogen løsning, med mindre Wall Street omgående lukkes ned. Det er faktisk, hvad Franklin Roosevelt gjorde. Han lukkede Wall Street ned, hvilket gjorde en ende på den inflation, der var i gang på det tidspunkt, før valget. Og den eneste måde at gøre det på er ved at lukke det ned!

Med andre ord, så er det uden for diskussion, man må lukke det ned. Og man må ganske enkelt annullere alle såkaldte aktiver ('værdipapirer'), der ikke er skikket til denne rolle. Man siger simpelt hen: »I får ingen penge overhovedet. I får ingen som helst kompensation. I er ekskluderet; I eksisterer ikke mere.«

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Leder, 17. december 2015: USA: Finanskrakket accelererer; Franklin Roosevelt ville have lukket Wall Street, i en fart!

»Gode nyheder! Wall Street er færdig. Lad os nu genopbygge landet.«

Sådan lyder det fra LaRouchePAC-møder på Manhattan og i store byer over hele USA, med denne erklæring: »**Finanskrakket er i gang: Kun en revolution i politikken kan afvende katastrofen**«.

Det såkaldte »junkgældskollaps« i det amerikanske finanssystem bringer budskabet om et generelt finanskrak, der kan komme over os ved månedens slutning.

EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche udstedte erklæringen om en national mobilisering, fordi han havde advaret om dette krak – der er meget mere end et »junkbondkollaps« – og krævede, at præsident Franklin Rooseveltts politik omgående blev implementeret for at standse det.

Larouche sagde i går, at det eneste, der er sikkert omkring dette krak, er, at det »accelererer i en accelererende rate, og er ude af kontrol; den kontrolfaktor, der kan standse det, er at gennemføre præsident Franklin Rooseveltts politik imod Wall Street og for national, økonomisk genrejsning«.

FDR indtog sit embede og standsede bogstavelig talt et krak, med en 'banklukkeferie' og Glass/Steagall-loven for at lukke Wall Streets spekulation ned; dernæst udstedte han statslig kredit til produktiv beskæftigelse og fornyet produktivitet.

Som LaRouche understregede, så er dette krak allerede dødbringende. I Italien, hvor fire banker netop er gået bankerot, blev bankkundernes opsparing ekspropriert af storbankernes »bail-in«-politik, og mindst én bankkunde har begået selvmord. I Canada, hvor »energisektorens junkbond-krak« hidtil har været mere intensivt end i USA, er der massearbejdsløshed og selvmordsbølger blandt produktive arbejdere i Alberta og Saskatchewan på den anden side af grænsen – en advarsel til USA.

Wall Street, og City of Londons spekulative finansverden, må lukkes ned. Hvis vi giver dette krak lov til yderligere at accelerere, vil folk dø. Som LaRouche sagde, man må beskytte folk fra at dø – ikke flere selvmord!

Det eneste alternativ til accelererende kaos er atter at sætte FDR's politik i arbejde. Begynd med Glass-Steagall, for at gøre en ende på Wall Street. LaRouche advarer: Dette skal gøres omgående!

At genindføre Glass-Steagall vil lukke Wall Streets spekulation ned på en reguleret måde, hvis det sker med det samme. Dernæst kan en Nationalbank, i traditionen efter Alexander Hamilton, tage sig af statslig kredit, likviditet, rentesatser, alle de økonomiske faktorer, som Federal Reserve har rodet grundigt rundt med. Politikken er produktiv kredit, beskæftigelse og produktivitet pr. person.

Men Obama? Han har fremkaldt dette kollaps ved at blokere for genindførelsen af Glass-Steagall og ved at gennemføre »britisk politik«: en politik for en anti-teknologisk, anti-industriel »klimaforandring«.

Som det så ofte blev sagt om Herbert Hoover, så er Obama et

dumt sv... Han må fjernes fra embedet som en væsentlig del af løsningen på denne økonomiske og finansielle krise.

Leder, 16. december 2015: Wall Streets kollaps er uafvendeligt – Kun Franklin Roosevelt's politik, med Glass-Steagall og statslig kredit til realøkonomisk investering, kan forhindre et kollaps ned i Helvede

En fjerde New York-hedgefond lukkede i dag for udtræk, som følge af, at hele junk- og højrente-obligationsmarkedet er i færd med at nedsmelte. I takt med, at de raketstore spekulative lån i olie, gas og mineraler løber ind i kollapsende priser under en sløv økonomi, er flere »markedsekspert« (gribbeinvestorer) såsom Wilbur Ross og Carl Icahn kommet med erklæringer, hvor de siger, at de ser en trussel om, at kollapset i junkkredit kan sprede sig til det langt større kreditmarked for kreditvurderings-selskaber –

hvilket muligvis kunne få hele det vestlige finanssystem til at krakke.

Under alle omstændigheder står systemet ikke til at redde. Lyndon LaRouche sagde i dag, at alle pengene på Wall Street er nominelle, spekulative værdipapirer, der ikke er en rød øre værd og må afskrives på samme måde, som Franklin Roosevelt gjorde det, da han tiltrådte sit embede i 1933. FDR kunne dernæst sætte folk i arbejde og efter give en befolkning, der nær var blevet drevet ud i døden, sin værdighed tilbage. Men situationen i dag er langt værre. LaRouche påpegede de tusinder, måske millioner, af midaldrende, aktive mennesker, der er drevet ud af arbejdsstyrken, og som kommer ud i stofmisbrug, hvilket er, hvad der ligger bag den seneste tids voldsomme stigning i selvmord. Han påpegede den italienske børger, hvis livsopsparing blev stjålet under en bank »bail-in« (dvs. ekspropriering af kundernes indeståender) i sidste uge – »et signal om, at gribbene er gået for vidt».

Obama står i vejen for den eneste løsning på katastrofen, som er en gennemførelse af Glass-Steagall og en lukning af »for store til at lade gå ned«-bankerne og den efterfølgende opbygning af et nyt system. Det, der mangler, er lederskab – der kan fjerne Obama, gennemføre Glass-Steagall og skabe en genrejsning af USA's og verdens økonomi gennem store infrastrukturprojekter sammen med BRIKS og Kinas programmer under den Nye Silkevej. »Det kræver ikke et stort antal mennesker«, sagde LaRouche i dag, »men et antal store mennesker«.

Hvis den rablende fascist Donald Trump og Obama-marionetten Hillary Clinton blev fjernet som kandidater, så kunne de anstændige kandidater og andre fra både det demokratiske og republikanske parti komme sammen for at udføre jobbet, nu, før finanssystemet imploderer, og før Obama kan begynde sin krig med Rusland og Kina.

I dag meddelte (udenrigsminister) John Kerry, efter et møde

med Sergei Lavrov og Vladimir Putin i Moskva, at USA ikke længere stillede krav om, at Assad skulle afsættes, før en koalition imod terroristerne kan lanceres og en overgangsproces til en ny regering initieres i Syrien. Som Putin gentagne gange har sagt, så er det kun det syriske folk, der kan beslutte, hvem, der skal regere Syrien, på trods af Obamas kriminelle regimeskift-galskab. John Kerry har nu brudt med denne Obama-politik – men, så længe, Obama forbliver ved magten, så længe eskalerer faren for krig ganske enkelt, alt imens finanssystemets krak kommer stadig nærmere – måske i de næste par dage.

Flyveblad, 15. december 2015: Finanskakket er i gang – Kun en revolution i den transatlantiske politik kan afvende katastrofen

Hele det transatlantiske, London/Wall Street finanssystem befinder sig på randen af det totale kollaps. Det kunne ske hver time, hver dag, det skal være. De kritiske tegn er allerede synlige for enhver, der ikke med overlæg gør sig blind. Fire italienske banker er gået fallit i den forgangne uge, med den Europæiske Unions påtvungne bail-in plyndring af indskydernes midler til følge. Puerto Rico har allerede meddelt, at landet sandsynligvis vil gå i betalingsstandsning den 1. januar over en forfalden gæld på 1 milliard dollar,

toppen af en gældsbølle til i alt 72 mia. dollar; og gribbefondene er helt eksponeret. Flere hedgefonde, der er eksponeret over for Puerto Ricos gæld og den bankerot, der har fundet sted i sektoren for skiferolie og -gas, er allerede bukket under. Dette er blot et forvarsel om det transatlantiske systems umiddelbart forestående, totale sammenbrud.

Download (PDF, Unknown)

**Leder, 13. december 2015:
Lyndon LaRouche: Alt, hvad
der er vigtigt
ved mennesket, kan reduceres
til kravet om,
at mennesket må udvikles til
et højere
niveau af selvudvikling**

Lyndon LaRouche: Men pointen her er altid, at menneskeslægten ikke er en (automatisk) selvudviklende personlighed. Menneskehedens skæbne er forbedring af menneskets evner, i den betydning, at mennesket kan forudse menneskehedens evner til

at opnå virkninger, som menneskeheden ellers ikke ville være i stand til at præstere. Dette er noget, der går op til et højere niveau end det, vi tænker på som givne kendsgerninger, eller givne former for kendsgerninger.

Alt, hvad der et vigtigt omkring menneskeheden, kan reduceres til kravet om, at menneskeheden må udvikles til et højere niveau af selvudvikling. Menneskeheden skaber ikke selvudvikling, men menneskeheden kilder potentialet for selvudvikling. Og det er, hvad vi kalder opdagelsen af kreativitet. Og det bedste eksempel på dette, det enkle tilfælde på dette, er Einstein. Einstein gjorde præcist, hvad der måtte gøres: At opdage, hvad fremtiden er, at opdage, hvad menneskehedens muligheder er, for at virkeliggøre intet mindre end noget bedre, som kan forstås i denne sammenhæng. Det er, hvad Brunelleschi gjorde. Det er sådan, det fungerer, og det er den eneste måde, det faktisk virker på tilfredsstillende måde.

Med andre ord, så kommer menneskeheden ikke og siger, »Jeg er et stort geni«. Kommer frem og siger, »Jeg er et stort geni«. Hvad betyder det? Ved hvilken standard opdager man, hvad dette såkaldte geni er? Man ser på Einstein, og man ser på hans største række af udviklinger, og man ser det samme. Man ser det samme tidligere, i Brunelleschis arbejde. Det er alt sammen det samme. Det er begrebet om menneskehedens udødelighed, at altid gå op til et højere niveau af kreativitet, ikke inden for den eksisterende opfattelse af menneskeheden, men i en opfattelse ud over, for mennesket, ud over menneskehedens tilegnede kundskaber, på det tidspunkt.

Det er fremtiden, skabelsen af fremtiden på et højere niveau. Dette kommer ikke fra mennesket selv. Det kommer fra menneskehedens skæbne som en agent for opdagelse, der når op på et højere niveau end menneskeheden nogensinde før har nået.

Redaktionens bemærkning: Dagens leder fra LaRouche-bevægelsen er hele Lyndon LaRouches Manhattan-diskussion fra lørdag, den 12. december. Vi har desværre ikke kapacitet til at oversætte det hele til dansk, men anbefaler kraftigt, at man læser/hører hele diskussionen, der omhandler LaRouches pointerig af unikke, videnskabelige opdagelser, viljemæssigt udført af enkelte individer, som det bærende element i de periodevise revolutioner, der fører den menneskelige kultur fremad til et højere niveau, og altså ikke er noget, der 'sker af sig selv' som følge af en forud fastlagt 'evolution'. God fornøjelse! (-red.)

Lyndon LaRouche Dialogue with the Manhattan Project, Saturday, December 12, 2015

HUMAN CREATIVE COMPOSITION: ALEXANDER HAMILTON'S MANHATTAN, BRUNELLESCHI'S DANCING ROPE BRIDGE, AND VERDI'S TUNING IN MUSIC

DENNIS SPEED: My name is Dennis Speed and on behalf of the LaRouche Political Action Committee I'd like to welcome you to today's meeting. I believe this is the 27th meeting, but I want

to say this:

Lyn, everybody today, has or has access at least, on the table in the back, to an {Executive Intelligence Review} magazine

simply entitled "Brunelleschi." Now, our Manhattan Project is over the next week going to go into a new phase, and the music will be leading that. And that musical process, which will reach

a certain level, particularly over next Friday, next Saturday, and Sunday, has already been started here today, by what Diane just did, especially her last reference to the question of the Solar System being inside one's head.

So Lyn, I'd like you to do something today which I'm requesting, which is an opening statement which takes us past the noise of the Barack Obama apologizers of this week, such as Donald Trump and others; and puts us on a different plane so we can consider this concept you've put forward about the unity of the nation, and the need for people, good people, be they Republican, Democrat, Independent, or other, to come together and accomplish what you've outlined can be done, which is the immediate removal of Barack Obama from office, and the immediate defeat of Wall Street, but by use of these methods that you had uniquely pioneered. And the Brunelleschi {EIR} just brought this to my mind. So I know I don't usually do that, but I'd like to ask you for an opening statement, and then we go to Q&A.

LYNDON LAROUCHE: Yes, I think the important thing that is for us to consider, is what was actually accomplished with Nicholas of Cusa, but prior to Nicholas of Cusa, and what preceded that. And therefore, once you place your ideas of judgment in that category, suddenly you find yourself in sort of a happy state of mind, that you are sure that you're on the right ground, you realize that there's creativity. And you go through the Brunelleschi series entirely. And Brunelleschi is a very complex question for people to deal with, who are particularly {ingénues}, because they don't understand it. But in the time of Brunelleschi's leadership, he was {really a master} in this area. And that was something on which the

foundation, of modern civilization, has depended, on the great achievements of Brunelleschi. And everything else followed from that.

But that's a whole story in itself. It's something, we've just gone through a choral practice, and the idea of a choral practice, which you've just been doing again, on this afternoon,

and what we do in society in general, are one and the same thing.

There has to be a harmonic agreement which is not simply singing

notes one after the other, but going with the idea that everything you've done up to a certain point, requires that you

make an innovation to the next note; and then to make another one, again, an innovation to the next note. And that's exactly

what Brunelleschi did. And the best illustration, is he composed

or constructed, a harmonic chorus, which was {totally beautiful

music, itself}, absolutely beautiful, in his composition, in this small area, that he occupied for this subject-matter.

And

this thing set a standard for all wise people, to look up and see

something beautiful.

SPEED: Thank you, Lyn. He's referring to the Pazzi Chapel, I believe.

And I'd like to have us go to the first question, which is here.

Q: My name is J-W-. And I love that we're doing notes, and starting on notes, because my gosh, we've got some crazy notes going on in politics – like Trump and Hillary Clinton.

So

who, as a bipartisan coalition, would you see helpful to bringing some harmony in our country?

LAROUCHE: I think, the point is, why not go from, beginning with Brunelleschi; And Brunelleschi was actually the founder of

modern science, in many ways. He did everything, everything imaginable. The list of his accomplishments is immense. But his

building of the Florence Cathedral, that particular construction,

which anyone can see these days, still, this was a magical development, and it reflects his mind.

And what the small occasion that he struck there, in that little temple kind of place the Pazzi Chapel, musical temple, is

one of the most beautiful little things ever produced, and it sets the standards for all kinds of beautiful things, in poetry,

music, and so forth, in general. And so he is one of the great

geniuses who brought the future of mankind into possibility.

Q: [follow-up] In our bipartisan coalition that we would like to see happen in this country, do you see any particular individual that we could anchor in on, and get some better music notation?

LAROUCHE: Well, in terms of my own experience, I search for these kinds of opportunities. And by that I mean, when I'm dealing with something, I don't like to do something I think is

shabby, or dull, either one. And therefore I think my impulses

always are, to get some element of beauty, that is, but beauty

in

the true sense, not beauty as some kind of construction. But when you just try to do the things that you think are the next things which should happen, which is what Brunelleschi did, in his practice, If you go back his history. We're doing this now,

it's a big story.

But what he did, he set up whole systems. Like this idea that of a rope, if you take a rope and you pull a rope across the

stream, and the rope has a flexibility in it. So the people who

are walking across this rope, from one shore to the other; and this one of the famous things of Brunelleschi, and his treatment

of "yes, no; yes, no; yes, no," and so forth, was a typical part

of his whole mental life. And he used this to induce people, how

to trust a rope system, as you walk as a human being across the

rope, from one shore to the next. And people were doing that.

In Italy up to the recent time, this thing of the Rope Song, was

a very common feature of the culture.

In other words, you imagine you had two points across a river. You create a flexible structure, of the type Brunelleschi

himself made, developed, designed. And you walk across the thing, and you find that the rope dances. And in order to cross

the river, you must dance, in a sense, across the rope. When you

move on the rope, you change the direction of the rope, in terms

of the walking; and you can think that backwards and forwards, and that's what the Italian standard was. And people up to

the present, or recent time, at least, remembered that song, about the dancing rope. Because there's two points; you have one rope, with a slack in it, and you're going to use the slack as like a piece of music. So you step on the rope; now when you make the next step, you're going to a different point in the crossing of the rope. The effect is that the rope effectively dances, according to your steps of moving in one direction or the other.

And this is typical of the concept of construction, which Brunelleschi represented.

And up to recent times, people used to sing that song, of the Rope Song, created by Brunelleschi. And this one of the principal methods of demonstration, of what he was trying to convey, to the minds of the people who were actually using that rope to cross a stream. And that's still a valid thing today, as even in my youth, or a little bit later, I was part, you know, you would sit there and you were thinking, you were thinking the dancing rope; but just imagining that you were walking from one step to the next in either direction, in terms of passing over that rope. And this idea created an idea in the mind of the people who were walking across this rope, from one point of departure to point of arrival. And this was an Italian theme, which dominated everything since Brunelleschi, up to a recent time, of the dancing rope.

Q: [follow-up] How can we apply that to our bipartisan issue here, politically, with Trump and Hillary Clinton, and how

can we...?

LAROUCHE: Very easily, just do it. The way to do it is, you go backwards. What you do is, you construct the experiment.

Now, Brunelleschi did a lot of that. Everything that he did, including the whole development of the chapel that he created, he

did everything that way. And so therefore, everything worked. He built the whole structure of the tower was based on creating a shell which had a space, a shell within a shell. And

I and my wife Helga walked up that system, inside the shell. You

have also in the Italian music records, the same thing, you have

the choral presentation there. It was all there. It's still all there.

The problem is, you don't have a population today which has that sense of experience. And the best thing we can do, is to take Brunelleschi's old work, including the tower that he built;

and that will give you an education, because you are forced to follow a certain ropes, with values. And you realize that your

music is the way the rope moves when you walk across it. And by

designing that thing as what you can do in music, is the same thing. You can change the character of the rope, and that will

change the tune of the walking of the rope, across the stream.

Q: [follow-up] Sounds good to me. Thank you very much!

[applause]

Q: Okay Mr. LaRouche, it's a pleasure to actually be here, actually meet with you, and not to mention that singer-

songwriter

Mariah Carey will perform here at the Beacon Theater tonight. And so it's a pretty wonderful experience, you know, to learn more of the notes that take you back to high school, with the music notes that we just pronounced here.

Basically, my name is C-J-, and I'm actually an owner of a law firm. And so basically my primary concern is, basically on

regards of Barack Obama, our President, who is supposedly in violation of the 25th Amendment. So I wanted to know, basically

in order to require more of my students, and to teach more of my

law students in more with regards to the 25th Amendment; and as

far as the Congress, who, as far as not producing any functioning

or producing any reins, on his behalf as far as not contributing

to him violating the 25th Amendment, and as far as them not per-

se doing anything in regards of him moving in directions away from Constitution, or violating the Constitution. What do you think on that?

LAROUCHE: I looked, as to Obama's function, was the beginning of his career. And I looked quickly at what he was up

to. I had a large core group was gathered around me on this business. And I launched the identification of what Obama meant,

and before the end of the week, I had Obama's number. And my justness on his number was never lessened; I was right from the

beginning. {He only became worse.}

And if we want to have a civilization, you must remove any leadership, which corresponds to that of Obama. He is

identical
with the idea of a Satanic mentality. I think there are certain
Roman emperors, Nero, for example, who would fit exactly what
Obama represents today.

Q: [follow-up] Definitely. So do you think that him and the British Crown are affiliated with each other, as far as coinciding with each other?

LAROUCHE: They're identical. The Roman legacy, that is the ancient Roman legacy, is still the foundation of the British System.

Q: [follow-up] Definitely.

LAROUCHE: It's evil.

Q: [follow-up] So, what do you think as far as Congress? And what is their functional role because of him violating the 25th Amendment to the Constitution?

LAROUCHE: It's obvious. Mankind has to create. Mankind is not something that is going to be fixed. This is stupid, the way

it's done. And the ignorance with which people approach the subject, by habit, by induced habit, is really very destructive.

Because mankind is not a self-determining creature. Mankind is a response to the potential of not only the Solar System, but

the Galactic System. Now, here mankind is actually, from our own

experience, mankind has progressed in understanding itself by educating themselves to get these ideas of physical principles,

or what is the effect of physical principles, and to recognize,

that that is the natural tendency. And when you study the

Galactic System as such, and the Galactic System is a very large and varied system. It's an immense thing. We have very limited actual knowledge of the scope of that principle. But what we find out, is we find out we can adduce the destiny of mankind from the standpoint of things like the Galactic System. But the Galactic System is only {one part} of a larger system, which is the whole system of the Solar System and beyond. And so, therefore, mankind, must come to an agreement with that objective. And you get that with Kepler, Kepler is a big change in the system, his accomplishments. Then you go to another layer, a higher layer of discovery. From Einstein, for example. Einstein is one of the greatest models for introducing the concept of what the human mind is properly directed to do. And we have {not} explored this thing fully. We just know that mankind is not the stupidity of a single human being. No single human being, per se, is adequate to be a human being. Mankind must always, be moving in a direction which goes to mastering challenges, as Einstein did, in his time; is to find a creative pathway, to a higher level than mankind has ever known before.

So mankind is not {sui generis}. Mankind is not something which creates a Solar System per se, but rather mankind adapts to the opportunity of the Solar System and beyond; and mankind is not a self-contained creature. Mankind is a guided creature, which is guided by the heavenly powers, so to speak; those heavenly powers which are way beyond anything mankind had known before. {But}, the crucial thing, if you follow that pathway

of

improvements, you are acting in {harmony} with mankind's destiny.

Q: [follow-up] I think it's well said. I very much appreciate it, Mr. LaRouche. Thank you.

Q: Hi, Mr. LaRouche, my name is C-. I've been looking into Brunelleschi, ever since you mentioned the triad, with Brunelleschi, Cusa, and Kepler. And one of the things that stood

out to me when I was looking into the subject, – you know, with

arches, an arch structure is not stable until you put that last

centerpiece, the keystone. And with domes that were built in that

time they needed the centering, and they were only stable when the keystone was put in place.

With Brunelleschi's dome, it never required any of that. It was self-standing throughout the entire process. And there was a

contemporary during that time who described that, because he grew

up watching Brunelleschi do this incredible thing, and he described it such that the catenary effect allowed for every brick to be a keystone. I was wondering if you could maybe elaborate on that?

LAROUCHE: Simply, this is something which I'm very familiar with. I've spent a good deal of time particularly in Italy, when

I was working in that area with some of the people, the Italians

who were gifted Italians at that point; and with their whole system. And this is something which is natural.

But the point here always is, that mankind is not a self-developing personality. Mankind has a destiny of

improvement, of man's powers in terms, that mankind is able to foresee the powers of mankind, to achieve effects which mankind

would not otherwise be able to accomplish. This is something which goes to a higher level than what we think of as given facts

or given kinds of facts.

Everything important about mankind can be reduced to the requirement that mankind {must} develop to a higher level of self-development. Mankind does not create self-development, but

mankind tickles the potential of self-development. And that's what we call the discovery of creativity. And the best example of

that, the simple case of that, is Einstein. Einstein did exactly

what has to be done: To discover what the future is, to discover

what mankind's options are, to realize nothing less than something better which you can understand in those terms.

That's

what Brunelleschi did. That's the way it works, and that's the {only} way it really works satisfactorily.

In other words, mankind does not come out and say, "I'm a great genius." And walk out and say, "I'm a great genius."

What

does that mean? What's the standard by which you discover what this so-called alleged genius is? And you look at Einstein, and

you look at his major series of developments, and you see the same thing. You'll see the same thing {earlier}, in the work of

Brunelleschi. It's all the same thing. It's the immortal conception of mankind, to always go to a higher level of creativity, not within the opinion of the existing mankind, but

of a comprehension beyond, for man, beyond mankind's accessed

knowledge, then.

It's the future, the creation of the future to a higher level. This does not come from man itself. It comes from the destiny of mankind, as a discovering agency, which reaches a higher level than mankind has ever reached before.

Q: Hi Mr. LaRouche, I'm R- from Bergen County, New Jersey. I apologize if I am a little bit disorganized today. But it was

last night that I came across Jeff Steinberg's excellent presentation last night [in the Friday Webcast], and an article

from LPAC brought my attention to a new development in the Congress called H.Res.198, submitted by Mr. Yoho. And to me, I

would like to get your thoughts on this, but to me this is an extremely interesting development, where the purpose of the resolution is to define impeachable high crimes and misdemeanors.

Without reading a lot of it, it says that: "The absence of impeachment standards creates an appearance that [as read] impeachment is a partisan exercise, which undermines its legitimacy and deters its use; and whereas the impeachment power

in the House of Representatives is a cornerstone safeguard against Presidential tyranny..." etc. And then they go through and define the Presidential impeachable offenses, and it's pretty

amazing when you read down the list, because there's nothing in

the list that hasn't been violated numerous times, by the last two Presidents. For example, initiating war without Congressional approval, killing American citizens, failing to superintend subordinates guilty of chronic Constitutional abuses

- the list goes on and on and on. You can read through it and see, there are probably hundreds of instances, in which all of

these conditions have been violated by the last two Presidents.

But it raised to me, the question of why has Congress held back? I mean, it looks to me like there is some kind of emerging

consensus, in some sense coming into existence, which is reflected by this H.Res.198. But I went back and re-read the Preamble to the Constitution, and I asked myself, has Congress actually defended any of these conditions in the Preamble to the

Constitution? "In order to form a more perfect Union." Has Congress helped to form a more perfect union? I don't think so.

"Establish justice?" Have they been defending justice? Not with

regard to Wall Street, for example. "Ensure domestic tranquility"

- we're not seeing a heck of a lot of domestic tranquility these days. "Provide for the common defense?" are they doing that

with the rise of ISIS? "Promoting the General Welfare?" Well, they sure as heck have {not} done that. "Securing the blessings

of liberty to ourselves and our posterity?"

Bottom line is, it looks like Congress over the last 15 years has done nothing to defend the Preamble to the Constitution.

So my question to you is, according to the Constitution, does the Congress have the obligation to meet the requirements of

the Preamble, or is that an option for them?

Beyond that, it looks like, if these diverse elements, come into the existence in the Congress, as reflected by Yoho's House

resolution, it seems that LPAC, in that case, plays an essential

and very important and historic role in being a catalyst to

bring those elements together, to force these issues to be confronted.

LAROUCHE: Let's take the case of Thomas Jefferson. Thomas Jefferson was the force of evil working against the foundation of the United States. And since that time, there have been a great number of Presidents of the United States, who have, like Jefferson, maintained a commitment to this evil, or relative evil, at least. And this has been the dominant feature among the Presidencies of the United States; and by the local states in particular. The Southern states in general are hopelessly degenerate in these questions.

And the very best of our Presidential system of recent vintage, is a number of Presidents, who typify the effort, to bring about - . But then you find out that the President of the

United States, while Franklin Roosevelt seemed to be a great genius, but when the new election came, he was replaced by the FBI, the development of the FBI. Once the FBI was set into motion, the corruption of the United States was, consistently, but irregularly, going in a direction: {downward, downward, downward, downward.}

Now therefore, in this situation, we have to operate on the basis, of understanding a universal principle which was already

grafted, in at least its raw essence, by the founding of the United States. And what you have from our great first leadership

of this thing, which led to bringing of the Washington institution as a President, from that point on, was being savaged

in one degree or another, ever since.

Now, if we understand what the original principle was, and

understand the measures by which you can test the principle, that's the only solution that we have. We have to go back to the

original Constitution of Alexander Hamilton, in particular.

Hamilton had the most precise insight into what these principles

meant. Like the four first measures on economics. And if you look at his four cases, and apply that, that would be sufficient

to demonstrate what the inconsistency is of most practices since

that time from more or less evil, or just stupidity.

So the point is, if we understand that principle, we have a guide to clean up this mess. Now, of course, Obama we have to get rid of entirely; the Bushes—you have to burn the Bushes.

God says burn the Bushes. Get these Bushes burned out and {clean

it up}. And we need to have a Presidency which finally says, no,

{we are not going to go one step further, in this kind of monstrous behavior, which we have been doing as a nation up and

down in various ways, during the best of time.}

We've come to a point of crisis, and it's a crisis which deals with the question of the United States and other nations of

the planet as a whole. We have to bring a new condition among nations. We're working on a fight on this for China; we're trying to rebuild India's prospects; we're looking at efforts in

Japan; we're looking at new canal systems, which are major canal

systems, and all kinds of things. We're also working on recognizing that mankind, is not a creature limited to the Earth

as such—that we also have to respond, to what are the implications of the Earth existing within this system,

including
the aquatic system, like the Galactic System. And these are factors which mankind must take into account.
The most efficient example is that of Einstein. Now Einstein was absolutely unique, among all the people of his time,
absolutely unique. It was the time in the 20th century, when the
20th century was going through a process of early disintegration
and degeneration; and it's been going more and more deep into degeneration ever since. So we have to stop the process of degeneration, which has been given to us, by recent authority, since Franklin Roosevelt's birth. And we have to {exactly} put
into a new conception of mankind, which is a knowledgeable accord
with what mankind should be. It's not a perfect one, but it's a
knowledgeably sound one, which will lead hopefully, to more and
more improvements of man's role inside the Solar System,
inside
the Galactic System, and beyond. We have to discover the mystery
of what the purpose of the existence of mankind is in the universe, and follow that pathway.

Q: Hi Mr. LaRouche. [E-B-] I would like to ask you, if Sen. Bernie Sanders, the Senator from Vermont, becomes the Democratic Party nominee for President, would you be able to support him? Would you be able to work together with him, if he becomes President?

He is saying that we must bring back Glass-Steagall, and that we must divide the wealth of the nation evenly. He's against the rich corporations getting away with the tax

loopholes
and not paying any taxes at all or very little taxes. And Senator Sanders is for the working class families and for the middle class. So I'm just wondering, do you think he would make
a good President? Would you be able to work together with him and advise him?

LAROUCHE: Absolutely not! Absolutely not. He's a fraud. We've got another candidate up there, who is much capable, and much more intelligent, who is also hesitating on the edge on this thing. But the problem is that we don't have any prospect, a functional prospect, to create a new Presidency. Now we could create that. And I'm aware of means by which we could create that, with the existing institutions of government, that is the foundations of our Constitution. And I think O'Malley would be a more likely candidate than anyone else on the screen right now.

There are other people—you know, I've supported Ronald Reagan; I was actually a part of his team, for a time. And then they got me out of there, because they wanted to get me out; they wanted the Bushes in there. And since then we've been living in the Bushes. Which means that everybody who's been functioning since Ronald Reagan was shot—he did survive—but he was shot by a member of the Bush family. And therefore everything has been backed down.

I was assigned, I was in the last two terms of the organization. And I was sent in to become, together with a

great Einstein tradition figure, with two of us—Teller. Teller and I were actually collaborators in this thing. And we had been collaborating ever since, for most of the decade. And so we went with this, and we came up with a good program. But what's happened is that—what happened with Reagan, when Reagan got shot, is that the Bush family interest took over, heavily, and since that time we have not had a good Presidency in any sense, since that time. We had Bill Clinton, who was the only approximation of that, and he had problems of getting his own government into shape. He never did get a full government, because his Vice President was a foul ball. And I worked with him, closely on some of these projects. And so I know what Bill Clinton was capable of, and I understood what Reagan was capable of. But that was a turning point. And that was the turning point that I experienced.

And since that time, {there has been no good President}, or Presidential candidate of any function in the United States. And our issue now is, to define what the requirements are of a valid President of the United States, which is not an offense against the foundation of the United States, from, shall we say, the great leader from New York. And he {founded} this nation. He actually pulled it together, and got George Washington to pull it together, too. And that's how we got a United States. And we have been generally drifting up and down, ever since ever since the

course
of time.

But we can do it. {We can do it.} We have better resources than ever before. But only a few of them have them. Our job is to spread, the knowledge, that we have, and to spread it to more people, to create a unity of understanding, among the people of the United States and elsewhere.

Q: Hi, Lyn, how's it going? We've been doing a lot of work in Brooklyn on this Italian question, back to the Italian standard we were discussing before. And quite generally we've been working to push the Verdi tuning more prevalently amongst a

lot of the older Italian opera singers. In fact, one of these

Italian opera singers we met with earlier in the week, when briefed on our mobilization around the Verdi tuning, she was very

moved; it wasn't like—she didn't just respond to the fact that the Verdi tuning was just a better way of singing. But she got

very moved because she knew that, "Ah, now you guys can do the {Va Pensiero}. And I can help teach you the {Va Pensiero}."

So

she was moved on that level, that now we can actually communicate

the {idea} of the piece itself.

That same type of resonance around the music question, around the Verdi tuning is similar to what we're getting in the

response around even concert we're doing with the {Messiah} in Brooklyn. From the business owners and the people generally in

the population, that when we present it from the standpoint

that we are going to use this, use the music question as a counter to the homicides, the suicides, the police shootings, the mass killings, people are responding in a similarly moving way. And I just wanted to get your feedback, on what the effect generally this is going to have on the population, generally?

LAROUCHE: Yes, I understand. The point is the Italian standard. Now I had exposed in Italy, and was a participant in a

celebration in honor of this work in Italy. And I was a participant in the centenary, in effect, of that period. And what the Italian standard, as defined by that standard, is probably the highest level of principled development of musical development, known to me. If anything matches that, it's

not known to me. And so Verdi is the standard for {all good modern music}, as far as I know. The perfections are great. Now the next thing, you would have other things—the Spanish thing is complicated, it's a mess; the French language is a mess,

to deal with in music: it's too much grunting and groaning involved there. And grunting and groaning is not good for the musical mind.

And so what Verdi represented {is} the standard which should set, {by Verdi's strict standards}, as such, is the standard for

{all good music known to me}. If it's known to someone else, we'll have to talk about that. But Verdi's standard, as I experienced it, at the celebration of his achievements—he was then dead, of course; and so, we went to his headquarters where

he had lived; it was still his headquarters. And we had a great

assembly among Italian musicians, and some Italian musicians who

were also functioning from the United States and so forth.

And

we had this great event, celebrating the work of Verdi. And that

standard is still the best.

After the Italian, you have some German work, in terms of poetry and things like that which are better. The French language is a grunting language and it's a very bad language the

way it's used. "Uhhnh, eehhnnn, hmm." Spanish similarly; Portuguese similarly. It does not produce good music. And there's some German music which is good, but Verdi is better. The Italian Verdi is much better. That's my knowledge.

Q: [follow-up] Just to follow up on that, what would you say the overall impact is going to have is going to have on the population when we do more of this?

LAROUCHE: We're going to do it. And you know what we're going to do? We're going to take Manhattan – you may be acquainted with that locality. But that locality can be the proper place within the United States as such, within Manhattan,

within the United States and bring in the Italian standard and the things that portend to the edge, of the Italian Classical standard. That's the way to go.

And my conviction is that if we do that effectively, and we do have some talent which can supply the training of some other

people, who have some skills of their own talent now, and can acquire an improvement, copied on that talent, we can actually change, not only the quality of music, in the United States, and

beyond, we can also create an improvement of the minds, of the musicians, now. Because by doing these things which are themselves beautiful, and true, you make people stronger. You make them richer, in terms of what their lives mean to them

and

to the people around them.

So the idea of the retuning, of music – shut down all this crap! Take the real standard required, for competent musical composition, associate yourself with the best people in terms of

musicians, who could help to build the team, of a new musical school, which is founded on the basis of, for example, exemplary,

the Italian school of Verdi, and that itself, will make things

{much} better. It'll make it much better in Italy, too.

Q: [strong accent] When I left Russia, I hoped the end of my life, I live in peace. I found war outside and inside, every time. So I remember now two people, Hitler and Stalin. I spent

50 years learning what happened to them. I'll just take three minutes, not more.

Hitler's performance was based on absolute stupidity, not one reasonable step. When Stalin routed him at Moscow in 1941,

then he understand that the war will be over. After that four years for Hitler, it was an effort to save his war, his Germany

and himself. In 1945, the war collapsed and he collapsed. But Germany remained. It was the strongest nation in Europe, and civilization, and what happened, that such a bastard, that he did.

In 1944, I was small, and my train was travelling from Moscow to the Crimea, across the battle of Kursk. We stopped. I

saw a German cemetery; it was about 2 miles wide and 10 miles long. The crosses, beautiful German crosses, I don't know where

they got the wood [to make them]; these were prairies. And on each cross, a German cask with bullets. That was what you

call a "weapons row" [s/l 50:28.4]. They got territory. One stupidity after another; miserable country. And the one gigantic, giant, one-sixth of the Earth, and then what happened, I find very similar now. It's striking similarity! Again, somebody makes war, and has no idea how it will end. To start you know; to finish, nobody knows. The Crimea, I lived in Crimea, but I don't want to continue about that, but I simply want to tell you what's going on, reminds me of the same damned situation between Hitler and Stalin. A striking similarity. A lot of talk, a lot of things, and then a catastrophe. That war, 10 million people; in Russia, 18 million, Germany 12. It was a [inaudible] and one fool could do it! What's going on now, you know better than I do. Thank you.

LAROUCHE: Thank you.

SPEED: Lyn, that speaker is someone who, a couple years ago when you were very much emphasizing the danger of nuclear war, after Qaddafi, helped to convey a message. And I'd just like for you and everybody to know, that the idea that we are in the throes of the end of humanity if we don't get Obama out, is very, very well understood by many people in the world. I just wanted to make that quick comment, and ask that the next questioners come up.

LAROUCHE: It registers. I understand this.

Q: Hi Lyn, it's A- here, in New York again. We have, as everyone knows, a weekend of concerts of coming up, and the timing of this is no accident. The crucial importance of it, is

obvious to us. I've been, this past week, doing flyer distribution and talking to individuals about the {Messiah} and I

can't help but draw that, as confused and as concerned as people

are, the personal response I'm getting is a very welcomed and openness to attending. And I think we're going to have a very big turnout, at least from the Manhattan standpoint, and we still

have another week of talking to people and making these distributions.

And one of the things that's kind of funny to me, in not so much the distributions, but just in conversations with people, we're having a heat wave up here, and several people have said to

me – and I'm not kidding – "Yes, it's warm and that worries me."

[laughs] And so, I said, "well, you know, we're singing Handel's

{Messiah}" – I can't even get into the global warming thing with

them! – I tell them what we're doing, and the response has been

very, very good. This is not just from Boomers, these are younger people; I think the church that we're using is unknown

to me, but very well known to people, and so, there is something

different that is radiating from them. And you oftentimes wonder

if it's you yourself that's kind of seeing this, but I don't think this was there before. And where we are with the silliness

that people believe, and the insanity of the President, even though they won't talk about it, is something that's affecting them. so they're drawn to something like the {Messiah}. My question to you is, now, once we complete this, I think we're going to be in a very strong position, to catalyze people.

And what is it that we should be looking to do, to make sure that

that happens, and we can make Manhattan really grow?

LAROCHE: Well, let's go back, that, in October of last year, I made a resolution, to free the United States from the local states within it. And my conception was to look at what was

focussed on Alexander Hamilton, and to take the Hamiltonian principle, which is a very useful one for all of these purposes,

and to say, let us create, again, something which is consistent

with the intention and the legacy of Classical musical composition. And what we did is, we found we were able to influence musicians, some of them who are first-rate musicians,

performers, and others who are capable to be trained, to join the

company of musical performers.

The idea is that, and this would go largely to the area of Manhattan and to certain areas around northern New Jersey, which

are that; and to some limited degree, to Boston and so forth, there. So, my view has been, we should go full speed for this kind of program, on Classical music and related kinds of things.

And with a great emphasis on the Classical composition work. That's what we've been doing.

Now, we've got only in motion on this, because we are bringing people together, who are resolved to carry this out.

The leading group of people around this group, are fully qualified for that talent. We have had experiments, in education

experiment, absolutely qualified. We've had successes. We simply need to get more perfection and more breadth and more depth in new areas of musical work; and people are coming to it.

So this is particularly in the Manhattan region.

Now, my view has been, is the idea of the United States as being the ruling institution, I said, that's crap! I know the Southern states of the United States, and most of them are crap.

I know it; and many of them who are intelligent, also know it. but they go along with the yokel local stuff, and that local yokel commitment destroys their ability to fulfill any mission that they want to really get to. So therefore, my view is, we have Manhattan and the Manhattan area; and we have a spread into

certain areas in New England and certain other locations. We can

take what we have, as there and potential, serious potential, work on that, and spread that from {that} region, into the rest

of the United States.

But the idea of the local yokel idea, in the state, is stupid. It doesn't work! It's wrong! You don't develop geniuses by training them to be fools. And that's the point. And

so, what we've got in the Manhattan area, with a certain group around the northern parts of New Jersey, and you know what those

regions are; and Brooklyn, of course, is always included in there; and we find that we have, in Manhattan and in the adjoining area, there, we have, we have the potential of creating

a choral organization, or a nest of choral organizations, which

can bring a new spirit to the United States, through this vicinity. And we know you can't do the job efficiently, if you go at it in some other territories. You have to go in and {colonize}, these other states, and bring them to the reality of the purpose of their life.

Q: Hello, Lyn! [Bob Baker] I wanted to attempt a question regarding the impact of the Manhattan Project into the other parts of the nation. And from the standpoint, after a series of meetings with farmers and ag producers in Iowa and Illinois, last week, and the week before in Kansas and Missouri with cattlemen, what I've come to understand, as many people know, is that the state of the agriculture producers, is probably in a worse shape now than it was in the 1970s: Cattle prices have dropped 51%; in 1973, the price of corn was \$3.75 a bushel, and the price of good farmland was \$700 [an acre]. Today, the average price of good farmland is \$12,000-\$15,000 an acre and the price of corn is - \$3.75 a bushel. So what you can see is, there's been a massive leveraging, and it's all coming from the Wall Street process, to where, now, the majority of the livestock produced in the areas, is under contracts with big packing plants which are all connected to the Wall Street banks. So in effect, what you've done is, you've moved the independent, owner-operator farm, into a process where the farmer's building buildings, providing the land, supporting

the debt, and now he gets, a fee, to work on his farm for a big packing plant of some kind; to raise crops for them or livestock.

What that's done is that's brought into the understanding of almost everybody agriculture, is that this situation cannot continue. And what you see is, you see the most advanced technology, things that you would just think about were only done by the rover on Mars, in terms of technology, is being used

by the average high-tech farmer today, in putting in his crops with the GPS modern technology. So it's very productive and very

efficient – except they're becoming slaves to a financial system.

Now, as a counter to that, the Manhattan Project has influenced some people, farmers in certain areas; and in one case, farmers who were facing a situation where their local church was going to be knocked down, and they fought that.

Their

ancestors came from Germany, they fought to keep it, and a couple

farmers, after being connected with your type of thinking and the

Manhattan Project and Classical music, set in motion to have Classical concerts in the church – which had never happened before, since it was erected.

And what happened is, the one farmer commented, he said, "I never saw so many grown men pull their hanky out" [pauses, emotionally moved] "and wipe tears out of their eyes."

I would like you to comment on that, in terms of the Manhattan Project's effect on the nation.

LAROUCHE: This is obvious, absolutely obvious. This is the course that we must take, there's no other course that's going to work. Agriculture, everything, the whole thing is one thing.

All you have to do is say, "what did we lose? What was destroyed that we had, in terms of earlier generations and earlier decades of the population?" And when you look at that, and you look at what I saw while I was part of the Reagan administration, in that period, there's been a general trend of degeneration, of the opportunities and resources, of the people of the United States.

We have to {eliminate} that discrepancy between the two values, and go beyond that in terms of progress, directedly. We can do that and we {must} do that, and we must not accept anything {less}, than that direction of achievement. It has to happen fast, it has to happen now, it's necessary to bring the nations in general, like the nations of Asia, like China, like India, like other nations in other parts of the world; in Africa, in other parts of that world; in South America, to bring South America and Central America and bring them back into a productive role of mankind. {We must do that on a global scale.} We must bring those nations together for unification, of realizing, that is, actually realizing, {physically realizing}, the reconstruction of the productive powers of labor, and of the human mind: That has to be done! That is a mission which we must never abandon. And we must keep going, once we've gotten to that point.

Q: Mr. LaRouche, good afternoon. R- from Brooklyn. In the past, you've talked about the Galactic coordinates; I've found in talking to people, various persons, college

graduates,
that global warming is not happening; that the education is so bad, that I have to explain the Galactic coordinates. What do you think about this?

LAROUCHE: Well, of course this is obvious. The point is, since the beginning of, well, shall we say, the Reagan administration, the first part of the Reagan administration, before the Bush family really got moved in there; and there's been a consistent degeneration. See the last time we had an achievement was when I won a victory, in Manhattan, at the beginning in, in 1971, and we won then on that case, and we've been losing ever since. And when I came into the Presidency, under the Presidency of Ronald Reagan, was a part of a middle area, when we still had the potential at that point, of getting progress again.

But when Reagan was actually almost killed, by a member of his own Bush family, the trend has been {downward}, ever since.

And the rate of downwardness has tended to be predominantly, an

increasing rate of stupidity, the destruction of ideas. So therefore, once we take that into account, we have a mission to perform. It's a mission in which mankind demands for the sake of mankind as such. We cannot accept anything less. And it is {achievable}! It is an achievable event!

Q: [follow-up] I take it that that if the Manhattan project is successful, we will have an effect on the educational system?

LAROUCHE: Absolutely. That's the only answer. That's the only possibility.

Q: Mr. LaRouche, it's W— from the Bronx. I just wanted

to know, what do you think about Trump and a lot of his influence here in the New York City?

LAROUCHE: I think a Trump is an insult against elephants. He's a kind of animal we don't want, a Trump. And a Trump is also a piece of folly, even in the gambling business. Now, I hope that makes your day sweeter.

Q: [follow-up] Yes, thank you. Thank you. A lot of my friends seem to like him, and I don't understand them.

SPEED: Wow – well, we all have friends like that. The ones we need to “unfriend”! [laughter]

Q: Or uplift!

LAROUCHE: How are you, young man?

SPEED: Well, I have a story for you. There is a recent movie made, and there is an earlier documentary, about the August

1974 walk, between the two towers of the World Trade Center. There was a Frenchman, 24 years old, who one night, with a team, put a wire up between the two Towers; and he walked for 45 minutes between the two Towers. {Except}, when the police went

to apprehend him – and there is documentary footage of the actual policeman speaking in 1974, – he said, “well, he wasn’t

really walking. The only thing that you can say is that he was dancing.”

Now, when this was said at the time, when I saw it, I just thought, well, there was somehow an athletic achievement. No! Because the wire-walker explained, in a brief discussion, he said, “no, well, there’s a technical name for this, it’s called a

catenary, but let me just tell you want I did." And so he goes on and never says more. But he had learned the technique – he was not a member of a circus. He had studied various circuses, and he also was a bit of an artist himself; he did a lot of drawings of a lot of different constructions. But I only bring this up because, what you were saying earlier about the rope dance and the fact that there are people who {knew} this, and that this is something that {is} known and is a physical knowledge that people have. I thought I would just tell you that.

We're looking for the gentleman who did it; he happens to live in New York City these days, and to see what he might have to say about all this.

So I just wanted to tell you that story.
I guess, if there are no other questions, we have a choral rehearsal and other things we have to do this evening. So Lyn, I'd like you to give us some final remarks and we'll get to work.

LAROUCHE: OK, that's a good idea! Well, I think I have spoken my speaking on this question today. And I think it's something which, by its nature, is something which demands a continuity of realization. And so, I hope what we've done so far in terms of this particular session, that will be something which will lead to a profitable benefit for the people who were involved in this work.

SPEED: OK! Well, thank you. So on behalf of everybody

here: Thank you very much, Lyn. Let's let Lyn know we appreciate what he just did for us. [applause]

Leder, 11. december 2015: USA: Tro ikke på de offentlige løgne!

Den fordærvede offentlige mening og de ditto offentlige medier påstår, at Obamas fjernelse er umulig. Ja, de går endda så vidt som til at påstå, at det ikke engang bliver diskuteret. Men takket være først og fremmest, og mest af alt, den hovedrolle som katalysator, der spilles af Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt« – er ingen af disse påstande sande. Ja, faktisk finder der en aktiv diskussion sted om behovet for at fjerne Obama på højeste regeringsplan. Ikke flere løgne; det kan gøres, og det må gøres, og vi må sørge for, at det bliver gjort, og gjort hurtigt.

Undertiden har en aktion, der angiveligt synes at være lokaliseret til et enkelt sted, såsom »Manhattan-projektet«, en universel virkning; tænk f.eks. på Brunelleschis kuppel i Firenze (katedralen Santa Maria della Fiore).

En del af det, som disse fordærvede medier og den offentlige

mening forholder dig, er, at der nu foreligger et aktuelt lovforslag i Kongressen, der opregner 11 overtrædelser, der kunne udløse en rigsretssagsprocedure imod enhver præsident, der begik en hvilken som helst af disse overtrædelser. Den mest prominente af disse overtrædelser er lige netop disse »store forbrydelser og forseelser«, for hvilke Lyndon LaRouche har rejst tiltale mod Barack Obama i sine ugentlige dialoger med Manhattan-projektet.

Kongresmedlem Ted Yoho (R-Fla.) introducerede »H. Res. 198« den 13. april i år. Den er behagligt kortfattet. Efter nogle indledende »alt imens'er«, siger dens operative afsnit ganske enkelt det følgende:

»Repræsentanternes Hus erklærer, at de følgende præsidentielle handlinger skal udgøre 'store forbrydelser og forseelser' inden for rammerne af artikel II, sektion 4, der skal udløse Husets vedtagelse af en artikel eller artikler for en rigsretssag ('impeachment'), der skal sendes til Senatet til efterprøvelse –

»(1) at indlede krig uden udtrykkelig bemyndigelse fra Kongressen

»(2) at, i USA eller i udlandet, dræbe amerikanske borgere, der ikke er engageret i aktive fjendtligheder imod USA, uden korrekt retssag (med mindre drabet var nødvendigt for at forhindre umiddelbar, alvorlig fysisk skade mod tredjeparter);

»(3) at forsømme udøvelsen af tilsyn med underordnede, der har gjort sig skyldig i kroniske forfatningsmæssige overgreb;

»(4) at bruge anviste midler i modstrid med betingelser fastsat for deres anvendelse;

»(5) med overlæg at lyve for Kongressen for at opnå bemyndigelse til krig;

»(6) at forsømme omsorgen for, at love samvittighedsfuldt

udøves, derigennem, at erklæringer eller en systematisk politik for ikke-håndhævelse underskrives;

»(7) at indsætte eksekutive aftaler i stedet for traktater

»(8) med overlæg at lyve under ed for en føderal dommer eller undersøgelsesjury (grand jury)

»(9) at misbruge føderale (statslige) organisationer til fremme af en partisk politisk dagsorden;

»(10) at nægte at overholde en Kongressstævning om (udlevering af) dokumenter eller vidneaflæggelser, der er udstedt til et legitimt juridisk formål; og

«(11) at udstede eksekutive ordrer eller præsidentielle memoranda, der krænker eller omgår Kongressens forfatningsmæssige magtbeføjelser.«

Bemærk, at kongresmedlem Yohos lovforslag vil træde i kraft, så snart det er vedtaget af et flertal i Repræsentanternes Hus. Der behøves ingen handling fra Senatets side. Kongresmedlem Yoho har to medsponsorer: republikanerne Jeff Duncan fra South Carolina og Tom McClintock fra Californien. Republikaneren Justin Amash fra Michigan var en medsponsor, men trak sig tilbage den 9. juni. Vi kender endnu ikke hans begrundelser for tilbagetrækningen, men de involverer sandsynligvis intensiteten i kampen – i en kamp, som nogle ønsker, vi skal tro, slet ikke finder sted.

Hele den aktuelle fokusering på det umiddelbare behov for at fjerne Obama har ført til, at nogle personer igen undersøger bestemmelserne i Sektion 4 i det 25. tillæg til Den amerikanske Forfatning, der foreskriver, hvordan man fjerner en præsident, »der ikke er i stand til at udøve sit embedes magtbeføjelser og pligter«, men som forsømmer at gå af på eget initiativ – og således har brug for et lille skub, kunne man sige.

Den sædvanlige fremlæggelse af Sektion 4 – det, der rent faktisk har været vores sædvanlig fremlæggelse af Sektion 4 – siger, at vicepræsidenten og et flertal af regeringsmedlemmer skal vedtage at erklære præsidentens mentale defekt (i det aktuelle tilfælde). Men det er rent faktisk ikke, hvad den siger. Dette er blot et af alternativerne. Det andet alternativ er, at Kongreshusene (dvs. Repræsentanternes Hus og Senatet) ved lov etablerer en anden »institution«, der ville få virkning af en særlig kommission til at undersøge og vedtage præsidentens evne til at fortsætte i embedet.

Det er potentielt set en temmelig stor forskel.

Lyndon LaRouche tilføjede her til aften, at der må være et tværpartisk initiativ for at dumpe (Donald) Trump. Netop nu har demokrater og republikanere mulighed for at sænke Trump på en regulær, upartisk basis. Hvis de kommer frem og siger det sammen, så omdefinerer det arten af præsidentkampagnen for 2016. Selv januar måned vil være for sent. Det bør ske nu, en upartisk organisering imod Trump, og denne samme kombination må også tage initiativ til handling for at dumpe Obama.

Leder, 10. december 2015: USA: Et spørgsmål om overlevelse – for hele verden. Fjern Obama!

Spørgsmålet om Frankrigs overlevelse efter det andet terrormassemord i Paris på et år blev udtrykt, da den franske

præsident Hollande omgående og tvingende nødvendigt gik i aktion for at fremtvinge en alliance mellem Rusland, Frankrig og USA for at knuse ISIS og al-Qaeda.

Spørgsmålet om Ruslands overlevelse efter Tyrkiets bombning af det russiske fly over Syrien blev udtrykt, da præsident Putin holdt sin magtfulde tale til parlamentet i militærrets hal, og påkaldte Ruslands 15 år lange kamp for at bekæmpe terror i Rusland, og nu, international terror, og indkaldte hver eneste russiske borger til at se sig selv som en »soldat« i denne krig.

Spørgsmålet om Amerikas overlevelse nu har intet at gøre med valggøglet efter terrorangrebet i San Bernardino. Spørgsmålet handler om den præsident Obama, der insisterer på at angribe og konfrontere Rusland og Kina som fjender, og som skjuler og benægter beviser for, at Saudi Arabien, Tyrkiet, Qatar og London støtter radikal jihadisme. Den præsident, der beordrede den amerikanske »åbning« til det Muslimske Broderskab siden 2011; som, siden afsættelsen og mordet på Gaddafi, har ført en bevidst kurs mod et endeligt opgør med Rusland og Kina, og i hvilket selvmorderisk opgør han tror, at de vil kapitulere til regimeskift, hvor som helst, han måtte ønske det.

Stiftende redaktør for Executive Intelligence Review Lyndon LaRouche har krævet, at Obama fjernes fra embedet, siden 2009, hvor han, med det samme, Obama indtog Det Hvide Hus, identificerede hans fatale »Nero-kompleks«.

LaRouche fremlagde det i dag: »Putin udøver en kvalitet af lederskab, der er de fleste amerikanske præsidenter i vores historie overlegent – men Obama! Obama begik et bevidst bedrageri, to gange på nationalt TV, hvor han dækkede over terroroperationen i Californien. Han støttede denne operation ved at forsøge at skjule dens karakter, og dernæst skjule dens sponsorer. Obama er en faktor for terrorisme og krig, en potentiel atomkrig.«

Obama driver nu nationen og planeten hen mod en atomar konfrontation, som den menneskelige civilisation ikke kan overleve. Atomvåbenekspert er kan se det og kommer med offentlige advarsler. Mindst ét kongresmedlem kan se det; kongresmedlem Tulsi Gabbard fra Hawaii udfordrede forsvarsminister Carter med denne Obamas trussel om atomkrig i Husets Komite for de Bevæbnede Styrker. Præsident Putin og det kinesiske lederskab ser det helt bestemt og træffer enhver foranstaltung til at forberede sig, så vel som til at undgå krig.

Onsdag ringede en af LaRouchePAC's samarbejdspartnere i Midtvesten til sit kongresmedlem, briefede ham og sagde til ham, at Obama måtte fjernes ved hjælp af det 25. forfatningstillæg, omgående. Kongresmedlemmet sagde, at han ikke havde hørt nogen diskussion om dette. Vælgeren svarede magtfuldt, »Så kan du begynde diskussionen!« Det gjorde kongresmedlemmet, usandsynligt nok, og ringede tilbage til sin vælger to gange til for at rapportere, hvordan de andre i Kongressen havde reageret.

Det er blot én borger. Gang det op. Ændr hvad du tænker mht. din mulighed for at være med til at gøre, hvad der i virkeligheden er ret og nødvendigt.

Leder, 9. december 2015: NATO har bevæget sig over i en krigstilstand mod Rusland

Efter fuldstændigt at være blevet taget på sengen af den russiske præsident Putins strategiske flankeoperation i Syrien, som annonceredes den 30. september, har Det britiske

Imperium og præsident Obama lanceret en igangværende række direkte militære angreb og provokationer imod Rusland, som eskalerer for hver dag, der går. Dette har de gjort gennem helejede datterselskaber såsom ISIS (der mere ligner en gren af Londons Dope, Inc.), den tyrkiske regering, Saudi Arabien osv. Tag denne korte kronologiske oversigt i betragtning:

- * 31. okt.: Ruslands Metrojet sprænges i luften over Sinai af ISIS.
- * 24. nov.: Tyrkiet nedskyder et russisk SU-24 over Syrien, med klar godkendelse og forudgående ondskabsfuld hensigt fra Obamas side. Tirsdag modtog præsident Putin flyets sorte boks, som det lykkedes russiske og syriske styrker at bjærge, og meddelte, at den kun vil blive åbnet under internationale eksperters tilstedeværelse, og at den ville vise, at flyet var blevet ramt i syrisk luftrum.
- * 1. dec.: Den amerikanske forsvarsminister Ash Carter annoncerede deployeringen af yderligere amerikanske specialstyrker i Irak, under den irakiske regerings højlydte protester.
- * 3. dec.: Tyrkiske tropper invaderede det nordlige Irak under den irakiske regerings skingre protester, igen med klar opbakning fra Obama. Dette eskalerede den 7. dec., da der rapporteredes om yderligere tyrkiske tropper, der gik ind i området, hvilket bragte tallet op på 900 iflg. guvernøren for provinsen Ninive, rapporterer Sputnik. Tyrkiet har nægtet at trække sine tropper tilbage; deres eneste »indrømmelse« har været endnu ikke at sende yderligere 350 tropper, der er opstillet på grænsen, ind.
- * 6. dec.: USA bombede en syrisk militærbase i Syrien og dræbte tre soldater; et yderligere amerikansk bombeangreb dræbte 32 civile. Forsvarsministeriet har afvist ansvaret for angrebet på militærbasen og har modargumenteret med, at russerne gjorde det.

Finnian Cunningham, den anti-britiske, irske, politiske analytiker, hvis artikler jævnligt udgives i de russiske medier, opsummerede situationen i en artikel den 7. dec. i *RT*: »På trods af de absurde benægtelser, så er den barske konklusion den, at NATO er i krig med Syrien ... gennem forlængelse betyder dette, at NATO også har bevæget sig over i en krigstilstand imod Rusland, som den syriske præsident Bashar al-Assads regerings allierede.« Cunningham konkluderede: »Det ser ud, som om Washington er parat til at starte en verdenskrig.«

Og den russiske militærexpert Vladimir Bogatyrev gav et interview til Radio Sputnik den 7. dec., hvor han sagde, at Tyrkiets indrykning i det nordlige Irak er en provokation, der er koordineret med den amerikanske regering. »Vi er gået ind i en helt ny fase i kampen mod Daesh [ISIS] ... Det er afgjort en tyrkisk provokation. Og den var selvfølgelig koordineret med USA.«

Men alle disse provokationer på vegne af briterne og Obama går op imod Putins stålsatte beslutning og hans igangværende flankering af provokationerne. Tirsdag meddelte Putin og hans forsvarsminister Shoigu, at Rusland havde lanceret krydsermissiler imod ISIS fra en russisk ubåd i Middelhavet. Putin tilføjede, at missilerne kan armeres med enten et konventionelt sprænghoved eller et atomsprænghoved, men at han håbede, atomsprænghoveder »aldrig vil blive nødvendige«.

Leder, 7. december 2015:

USA: En sand præsidentiel erklæring om terrorisme fra Lyndon LaRouche

»Det, vi har her, er et problem, der umiddelbart kan spores til det terrorregime, der ramte Paris og andre dele af Frankrig for nylig. Vi har nu i USA, i mindre skala, den samme type operation med en arabisk gruppe for panik, og som begår massemord. De massemord, der styres af Tyrkiet og andre netop nu, er en del af den samme ting, som nu dræber amerikanere i USA på samme basis. Og grunden til, at dette finder sted, er Barack Obama, der har magt til at håndtere dette problem, men ikke gør det. Man kan derfor ikke klage over disse ting, hvis man ikke handler med de midler, der er til rådighed, for at korrigere problemet.«

»Der sker det, at politiets styrker har nogen indsigt i dette her, men den form for indsigt, der behøves, bliver ikke leveret! USA's præsident er ansvarlig for at håndtere dette, for denne bølge af terror, der smittede fra Frankrig, som kom fra Saudi Arabien oprindeligt, derfra, rammer nu USA, og enten ved USA's præsidentskab det, eller også er det så dumt, at det ikke ved det.«

»Nogen bør gøre noget ved det. Det her vil blive værre. Men hvis man ikke sørger for at blive dette særlige tilfælde af terror kvit – for dette er kun en del af en plan for at skabe massiv uro, på denne måde, internt i USA, så vel som andre steder.«

»Så derfor gør Obama ikke sit job! Obama handler ikke for at redde amerikanske borgeres liv. Og det er den eneste måde at få ram på det her. Lad være med at kommentere det: Korriger det.«

»Vi er kommet til et tidspunkt, hvor vi ikke simplet hen kan

løse et problem ad gangen. Vi må erkende, at hele planeten, under Det britiske Imperiums indflydelse, som sådan; det var Det britiske Imperium, der organiserede de generelle krige i forrige århundrede; [den amerikanske] borgerkrigen var et produkt af dette samme problem.«

»Problemet er således, at vi simpelt hen må rense op i dette rod.«

Senere i diskussionen gentog LaRouche:

»Denne præsident må fjernes fra embedet, fordi han terroriserer hele USA's befolkning, og han er derfor ikke skikket til at være USA's præsident.«

LaRouches lederskab overlapper den voksende afsky i landet mod Obamas løgne, og hans afsindige fremstød mod en atomar konfrontation med Rusland og Kina – som på det seneste bruger Erdogan's regering i Tyrkiet til at lancere den ene provokation efter den anden imod Rusland. Den 4. dec. var Melon-Scaifes *Pittsburgh Tribune Review* den seneste avis, der tog spalteskriver Charles Hurts artikel i *Washington Times* op, hvor denne rejser spørgsmålet om det nødvendige i at aktivere det 25. forfatningstillæg imod en præsident Obama, de er ansvarlig for, at ISIS nu »kommer til Amerika«. Andre medier, såsom *Boston Herald*, er oprørte over Obamas håndtering af San Bernadino-skyderiet og skriver: »Vold på arbejdspladsen? Virkelig?«

Men det er kun få mennesker i USA, der endnu forstår dybden af de forandringer, der kræves for at løse disse problemer – såsom den presserende forlængelse af Verdenslandbroen ud i hvert eneste hjørne af planeten, inklusive i det krigshærgede Mellemøsten. De har heller ikke overvejet den menneskelige kreativitets enestående egenskaber, der ligger uden for de dagligdags vaner med »praktisk tankegang«, og som er nødvendige for at få denne revolutionerende transformation til at ske.

Her kommer LaRouches Manhattan-projekt ind, som netop tager dette afgørende spørgsmål op. Som LaRouche erklærede i sin 'Samtale omkring Pejsen':

»Sådan noget som en evolutionær proces inden for udvikling af menneskelig kultur eksisterer ikke. Der er virkninger, der finder sted på bestemte tider. Men så kollapser hele kulturen pludselig, den forsvinder, den bliver slagtet. Senere kommer der så en anden person og stimulerer til noget nyt, og giver således menneskeheden en ny chance for at gøre fremskridt.«

»Det er vores opgave at forstå dette spørgsmål om fremskridt, og fremskridt er ikke en evolutionær proces. Det er altid en revolutionær proces, det er aldrig evolutionært! Og alle, der bare sidder og venter på en revolutionær proces, narrer sig selv. En sådan form for revolution må være en genial handling, der ligesom kommer ud af intetheden. Og jeg leder efter folk, der vil gøre den slags arbejde og blive til de genier, der vil forårsage, at fremtiden bliver genfødt.«

**Leder, 4. december 2015:
Præsident Putin nagler Obama;**

LaRouche banker det ind

Præsident Putin holdt sin årlige tale til det russiske parlament (Den føderale Forsamling) i dag foran flere end 1.000 mennesker i Skt. Georgs Sal i Kreml. Han begyndte med at hylde de russiske militærfolk, der gør tjeneste i kampen mod terrorisme, og fortsatte med at introducere enkerne til de to soldater, der blev dræbt af Erdogan, og holde et øjebliks stilhed. Russerne ved fra 1990'erne, hvad den internationale terrorismes aggression vil sige, sagde han. Terrorismen vil aldrig blive nedkæmpet af et enkelt land.

Engang fredelige og stabile lande, – »Irak, Libyen og Syrien – er styrtet ud i kaos og anarki, der udgør en trussel mod hele verden.«

»Vi ved alle, hvorfor dette skete. Vi ved, hvem, der besluttede at afsætte de uønskede regimer og brutalt gennemtvinge deres egne regler. Hvor har det ført dem hen? De oppiskede ballade, ødelagde landenes statsdannelse, satte folk op imod hinanden, og dernæst 'vaskede de deres hænder', som vi siger i Rusland, og banede således vejen for radikale aktivister, ekstremister og terrorister.«.

Han fortsatte med at sammenligne den nuværende situation med den, der førte til Anden Verdenskrig, med alt, hvad det indebærer for russerne.

»Det internationale samfund burde have lært af fortidens lektier. De historiske paralleller i denne sag kan ikke benægtes. En manglende vilje til at slutte kræfterne sammen imod nazisterne i det 20. århundrede kostede os millioner af liv i den blodigste verdenskrig i menneskehedens historie. I dag står vi atter ansigt til ansigt med en destruktiv og barbarisk ideologi, og vi må ikke tillade disse mørke kræfter at opnå deres mål.«

Dernæst tog han sig af Tyrkiet.

»Vi ved, hvem der propper sine lommer i Tyrkiet og lader terrorister få fremgang af salget af den olie, de stjal i Syrien. Terroristerne bruger disse indkomster til at rekruttere lejesoldater, købe våben og planlægge inhumane terrorangreb mod russiske borgere, og imod borgere i Frankrig, Libanon, Mali og andre stater. Vi husker, at de militante kæmpere i Nordkaukasus i 1990'erne og 2000'erne fandt et fristed og fik moralsk og materiel hjælp i Tyrkiet. Der kan vi stadig finde dem.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at uighur-terroristerne fra et tyrkisktalende mindretal i det vestlige Kina, der beviseligt støttes i deres terrorisme af Erdogan's aktuelle regering i Tyrkiet, vækker Ruslands særlige bekymring, som de naturligvis også vækker kinesernes bekymring.

»Vi vil aldrig glemme deres hemmelige og svigagtige aftale med terrorister«, sagde Putin. »Vi har altid bedømt forræderi til at være den værste og mest skamfulde ting, man kan gøre, og det vil aldrig ændre sig. Jeg ønsker, at de skal huske dette – dem i Tyrkiet, der skød vore piloter i ryggen, de hyklere, der forsøgte at retfærdiggøre deres handlinger og dække over terrorister.«

»Jeg forstår ikke engang, hvorfor de gjorde det. Ethvert spørgsmål, de måtte have haft, ethvert problem, enhver uenighed, som vi ikke var vidende om, kunne have været afgjort på en anden måde. Plus, vi var parat til at samarbejde med Tyrkiet omkring alle de mest følsomme spørgsmål, det måtte have; vi var villige til at gå endnu videre, hvor dets allierede nægtede at gå hen. Kun Allah ved, formoder jeg, hvorfor de gjorde det. Og Allah har sandsynligvis besluttet at straffe den herskende klike i Tyrkiet ved at tage deres hjerne og forstand.«

»Men hvis de forventede en nervøs eller hysterisk reaktion fra os, hvis de ønskede at se os blive en fare for os selv, såvel som for verden, så får de det ikke. De vil ikke få nogen som

helst respons, der er beregnet til at være en opvisning, eller selv en umiddelbar, politisk gevinst. Det får de ikke.«

LaRouche sagde, at Putin her peger på Barack Obamas verdensomspændende mordapparat. LaRouche sammenlignede det med det mordapparat, der blev etableret i Frankrig i 1790'erne af Det britiske Imperium, og som gjorde det af med det franske oligarki, og dernæst de fleste af de bedste og mest talentfulde franskmænd. Dette mordapparat fortsatte igennem det 19. århundrede, under Napoleon I's og Napoleon III's imperier. Selv om LaRouche ikke nævnte dette i dag, så omfattede dette mordapparat Frankrigs Vichy-regime under Anden Verdenskrig. Det er årsagen til, at Frankrig stadigvæk i dag er så ødelagt, især efter Charles de Gaulle blev tvunget bort fra præsidentskabet.

<http://en.kremlin.ru/events/president/news/50864>

Leder, 3. december 2015: Obama deployerer for krig, mens det 25. forfatningstillæg påkaldes

Præsident Obama fortsætter sin mobilisering for krig med Rusland. NATO planlægger at sender kampfly og antiluftforsvars-missiler til Tyrkiet – med Rusland som eneste mål for sådanne offensive våben – med USA's forsvarsminister Ash Carter, der tirsdag meddelte deployeringen af 200 amerikanske jag-og-dræb specialstyrker til Irak for at finde

og dræbe ISIS-ledere i både Irak og Syrien. Ikke »rådgivere« og »uddannelsesofficerer«, men dræberteams. Selv Irak reagerede imod den gale dræber, med premierminister al-Abdi, der til pressen sagde, at Irak har brug for uddannelse, våben og rådgivning fra det internationale samfund, »ikke udenlandske kamptropper på jorden, der kæmper på irakisk jord«. Han tilføjede, at en sådan deployering »ikke kan ske uden [regeringens] godkendelse, fuld koordinering og fuld respekt for Iraks suverænitet«.

Flere amerikanske aviser havde i dag udgivet opfordringer til at tage det 25. forfatningstillæg i anvendelse som nødvendigt middel til at fjerne Obama fra embedet med den begrundelse, at han ikke længere er mentalt skikket til at udføre sine pligter. Lyndon LaRouche har gentagne gange krævet, at dette forfatningstillæg omgående blev taget i anvendelse, før det lykkes Obama at lancere en menneskelig udslettelseskrig.

Obamas opræden på Klimaforandringskonferencen i Paris var så usammenhængende, at selv en af hans faste tilhængere, reporter Richard Cohen fra *Washington Post*, skrev en spalte med overskriften, »Obama, en præsident, der mistede sin stemme« og sagde, at »hans veltalenhed var blevet erstattet af arrigskab, og han har mistet evnen til at overtale« og at »hans problem er, at han ofte ikke har noget at sige«.

Journalisten Mark Whittington fra examiner.com responderede imidlertid: »Har Barack Obama mistet sin stemme, eller har han mistet forstanden?« Han fortsatte: »I mangel af en rigsretssag kan vicepræsident Biden måske sammenkalde regeringen, påkalde det 25. forfatningstillæg og erklære præsident Obama mentalt uegnet til at sidde rest af sin embedsperiode ud.«

LaRouche bemærkede i dag, at det var Vladimir Putin, der satte denne dynamik i gang med sin tale til FN's Generalforsamling[1] i september, da han roligt, men bestemt, fremlagde Obamaregeringens kriminelle handlinger, hvor de rev FN's Charter i stykker, lancerede ulovlige krige, gennemtvang

regimeskift og udførte dronedrab i hele verden. Det internationale publikum var frastødt af sandheden om Obamas handlinger, og siden da har Obama selv været ude om det.

Frygten for Obama er det eneste, der holder det amerikanske folk, så vel som ledere i hele verden, tilbage fra at sige sandheden og kræve, at han fjernes, og at USA og Europa i stedet går sammen med Rusland, Kina og BRIKS-nationerne om at opbygge verden gennem processen med den Nye Silkevej, som det eneste middel til at standse Bush-Obama-politikken med overlagte, evindelige krige. Som Franklin Roosevelt sagde, stedt over for truslen om fascismen: »Vi har intet at frygte, ud over selve frygten«.[2]

[1] Præsident Putins fulde tale i FN, video, engelsk voice over.

[2] FDR's første indsættelsestale, dansk.

Leder, 2. december 2015: Hvad er rådet til den kriseramte verden i dag? Lær af Brunelleschi!

Rådet til den kriseramte verden i dag? 'Lær af Brunelleschi!' Det var det råd, som Lyndon LaRouche gav i går, da han udlagde Brunelleschis opdagelser, der på ingen måde var en fortsættelse af den tidlige erfaring og tankegang, men var kreative gennembrud af Brunelleschi, både mht. princip og anvendelse. Historien markeres af »opdagelsesperioder«, adskilt af perioder med degeneration, sagde LaRouche. Forstå

dette, for at forstå, hvor dødbringende det nuværende øjeblik er, og søger at opnå den intellektuelle og karaktermæssige kvalitet, der kræves for at standse »dårlig historie under skabelse«, og for at skabe fremtiden. Historien er ikke noget, der 'sker for én'; man skaber den.

Lige nu kræver fremtiden, at Obama kommer væk. Der er ingen fremtid, hvis han bliver. Den trussel, der kommer fra ham, kan ikke formildes gennem reform, forhandling eller ønsketænkning.

I går konfronterede et kongresmedlem, Tulsi Gabbard (D-Hawaii), Obamas to top-forsvarsregeringsfolk med sandheden om Obamas politik i Syrien, der truer med altomfattende atomkrig. I en omfattende høring i Husets Komite for de Bevæbnede Styrker begyndte Gabbard sine kommentarer til forsvarsminister Ash Carter og formand for Generalstabscheferne Joseph Dunford således: »Eftersom vores politik med at vælte Assads syriske regering grundlæggende set har bragt os til en frontal konflikt med Rusland, har jeg nogle vigtige spørgsmål at stille om dette emne.

»Hvor mange atomsprænghoveder har Rusland rettet mod USA, og hvor mange har USA, rettet mod Rusland?« Forsvarsminister Carter undveg og svarede, at han ville tilsende hende svaret på skrift. Gabbard fortsatte: »Godt. Og det ville være korrekt at sige, at begge vore lande har evnen til at affyre disse atomvåben inden for få minutter?« Carter svarede, »Det er det«: dernæst fortsatte Gabbard med sine spørgsmål, der trak detaljerne om Syrien skarpt frem, med Obamas anti-russiske politik, der nu udgør en umiddelbar, potentiel fare for et atomholocaust.

Samtidig med, at Gabbard konfronterede Kongressen med Obamas vanvid, begyndte NATO sit todages ministermøde i Bruxelles, hvor dets London/Obama-dagsorden er at inkludere en forpligtelse til at sende mere luftforsvarsstøtte til Tyrkiet. Det kommer oven i de amerikanske F-15 fly, der allerede afpatruljerer den tyrkisk-syriske grænse. Som Gabbard sagde

til Obamas regeringsfolk under høringen i går: i betragtning af, at ISIS »*ikke har nogen luftvåbensaktiver, kan jeg blot antage, at disse fly har russiske fly som deres mål ...*« (fremhævet af red.)

Det ligger ikke i den nuværende, degraderede 'amerikanske personlighed' let at fatte faren og finde modet til at handle. Men det er vores udfordring. Skab fremtiden!

Forslag til fordybelse: Redaktionen anbefaler:

»**Skab en Ny Renæssance**«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche ved Schiller Institutets konference i Paris, juni 2015

»**Ny renæssance eller Tredje Verdenskrig? Valget der dit!**«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, april 2014,

Leder, 1. december 2015: Fjern den faktor, der fører til atomkrig – Obama

Nødvendigheden af at fjerne Barack Obama fra præsidentmyndigheden for at forhindre en ellers forestående atomar konfrontation mellem USA og Rusland og Kina blev på dramatisk vis tydeliggjort af begivenheder og advarsler i dag.

Efter Obamas (og NATO's) aggressive, offentlige støtte til Tyrkiets provokerende krigshandling imod Rusland, var Obamas

møde med Putin i dag på konferencen i Paris en eskalering. Ifølge rapporteringer fra både Det Hvide Hus og Kreml om mødet, gentog Obama, at han insisterede på, at den syriske præsident Assad »skal gå« som en forudsætning for noget som helst samarbejde imod terrorbander i Syrien; at Rusland må slutte sig til den »amerikanskledede koalition« og må ophøre med at bombe i områder, der er bastioner for al-Nusra og andre jihadist-grupper, der bevæbnes af Saudi Arabien, Tyrkiet og USA og Storbritannien. Obama ignorerer de vurderinger og rapporter, der kommer fra militær-til-militær-etterretninger, for i stedet at fortsætte sin optrapning af konfrontationen med Vladimir Putin.

En russisk, strategisk analytiker advarer i Sputnik i dag om, at den tyrkiske provokation, bakket op af NATO og Obama, skubber verden frem mod en konfrontation som den i 1962 med Cubakrisen – denne gang uden en John F. Kennedy til at løse situationen, men tværtimod med hans modsætning, den arrogante dronedræber, Obama.

Og en kinesisk seniorexpert i eurasiske anliggender med hjemsted i Hongkong kom med en endnu mere dramatisk advarsel: Hvis Obama fortsætter med at udføre provokationer i det Sydkinesiske Hav, kunne Kina meget vel respondere »asymmetrisk«, med atomkrig.

Stiftende redaktør for Executive Intelligence Review (EIR) Lyndon LaRouche insisterer på, at der ikke er anden udvej en hurtigt at fjerne Obama fra embedet og sagde i dag: »Putin havde ret i sin vurdering af sin position vis-a-vis Obama. Der bliver ingen kursændring eller tilbagetog fra Putins side; og han forstår fuldt ud, at intet samarbejde med Obama er muligt. Putin eksperimenterer ikke. Han er fast besluttet og anskuer konfrontationen fra et globalt standpunkt. Det er Obamas Hvide Hus, der laver alvorlige fejl, men alt, hvad det gør, er med fuldt overlæg.«

Dette var LaRouches udtrykkelige pointe om den kinesiske

professor Zhang Baohuis advarsel om en amerikansk-kinesisk krig udløst af Obamas provokationer. Denne analyse af situationen er »fuldstændig korrekt«, bemærkede LaRouche, for nær én ting – atomkonfrontationen er ikke »utilsigtet« eller »en fejl« fra Obamas side.

»Obama VED, hvad han gør«, sagde LaRouche. »Han er en dræber, og britisk kontrolleret.«

Obama truer med atomkrig og tror arrogant på et russisk eller kinesisk »tilbagetog«, der ikke eksisterer.

»Men han kan miste grebet om situationen, hvis han konfronteres af personer og kræfter, der rykker ud for at få ham fjernet fra embedet. Det er missionen – hvis vi kan gøre det i tide.«

Supplerende materiale:

Hongkong-professor: Obama truer Kina med atomkrig

30. november 2015 – Zhang Baohui, en professor i statskundskab og direktør for Centret for Studier af det Asiatiske Stillehavsområde ved Lingnan Universitet i Hongkong, og som i omfattende mål har skrevet om Kinas atomkapaciteter, udstedte en kraftig advarsel til Obama om, at denne fremprovokerer en konflikt, der hurtigt kunne blive til en atomkrig.

I en artikel i *RSIS Commentary South China Sea Series Nov. 12*, skriver Zhang, at, da Obama sendte et amerikansk krigsskib inden for 12-milegrænsen omkring Kinas nyligt konstruerede øer i det Sydkinesiske Hav den 27. okt., »tog Kina denne gang ikke skridt til konkret handling for at konfrontere det amerikanske krigsskib, men sådanne fremtidige operationer kunne alvorligt destabilisere situationen i det Sydkinesiske Hav og endda

freden og stabiliteten i hele regionen. De kunne igangsætte en utilsigtet optrapning og forcere de to lande hen imod en militær konflikt. Tankegangen er ganske indlysende.

»Yderligere handlinger fra den amerikanske flådes side vil trænge det kinesiske lederskab op i en krig og tvinge det til at respondere på opfattede provokationer mod landets nationale interesser og magtanseelse. Til syvende og sidst udgør det Sydkinesiske Hav en væsentlig del af Kinas geostrategiske interesser ... Desuden kunne Kina føle, at det var nødvendigt at stå fast for at afskrække en fremtidig optrapning af de amerikanske udfordringer over for landets interesser og anseelse.«

Zhang citerer både viceadmiral Yi Xiaoguang, der er vicesabschef i Folkets Befrielseshær (PLA), og som sagde, at Kina »vil tage alle nødvendige midler i anvendelse for at forsvere sin suverænitet«, hvis USA udfører lignende handlinger, og også general Fan Changlong, vicepræsident for Kinas kommunistiske partis (CCP) Centrale Militærkommission, der til kommandør for USA's Stillehavskommando (PACOM), admiral Harry Harris, sagde, at alle fremtidige aktioner fra den amerikanske flådes side kunne udløse utilsigtede optrapninger, der skader begge landes interesser.

Kineserne har sidenhen udvidet sine militærøvelser i regionen og offentliggjort fotos af sørbaserede strategiske missiler, der bæres på deres atomubåde, og som »har til hensigt at afskrække USA«, siger Zhang.

Under kapiteltitlen »Defekt amerikansk opfattelse« advarer Zhang: »Diverse kinesisk retorik og forholdsregler indikerer, at Kina kunne ty til mere konkrete og magtfulde forholdsregler for at konfrontere den amerikanske flåde. I så tilfælde vil en konfrontation mellem de to flåder blive uundgåelig. Hvis der er endnu værre, så kunne konfrontationen udløse en optrapning mod militære konflikter.

Det amerikanske militær synes imidlertid at være intetanende om dette scenario ... Det er i høj grad sandsynligt, at amerikanske beslutningstagere antager, at Kina ville indtage en politik for ikke-handling, når konfronteret med indtrængende amerikanske flådefartøjer. Denne amerikanske forventning er defekt, eftersom Kina er en atomstormagt. Når de trænges op i en krog, kan stater med atomvåben true med en asymmetrisk optrapning for at afskrække en modstander fra at skade deres nøgleinteresser. Militærparaden i Beijing den 3. september afslørede, at Kinas nye generation af taktiske missiler, såsom DF-26, kan armeres med atomsprænghoveder. Nylig information indikerer også, at Kinas luftlancerede langtrækkende krydsermissiler ligeledes kan armeres med taktiske atomsprænghoveder. Faktisk kunne de seneste fotos af JL-2 sørbaserede atommissiler, der affyres fra havet, være et gedulgt atomsignal, som Kina sender for at afskrække USA.«

Zhang bemærker, at, alt imens det Sydkinesiske Hav tydeligvis er en del af Kinas kerneinteresser, så gælder dette ikke for USA. »Når en krisesituation eskalerer og begynder at involvere potentielle atomare scenarier«, skriver han, »står USA over for det barske valg, at de enten er de første til at trække sig tilbage, eller også står over for at kæmpe mod et atombevæbnet Kina. Ingen af disse muligheder er attraktiv, og begge kræver høje omkostninger, enten for anseelse eller i menneskeliv, for USA.«

»Det vil derfor være uklogt af USA at udfordre Kina. Ved at undervurdere Beijings faste forsæt om at forsvere sine interesser, omdømme og evne til at afskrække, kunne denne plan igangsætte en eskalerende spiral, der sluttelig ville skade amerikanske interesser.«

Han konkluderer, at begge sider må overveje 'worst case scenarios' – de værst tænkelige scenarier.[1] »Det er bydende nødvendigt, at både Kina og USA overvejer, hvordan deres handlinger kunne medføre utilsigtede konsekvenser, isæt en utilsigtet optrapning mod en militær konflikt ... Der er ingen,

især ikke lande i regionen, der ønsker dette scenarie.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at denne analyse er »fuldstændig korrekt«, bortset fra, at en sådan konsekvens ikke ville være »utilsigtet« fra Obamas side; det er hans plan at tvinge Kina og Rusland til et tilbagetog, eller også gå i krig.

[1] Se video fra LaRouchePAC: »**Ingen overlevende**«, danske undertekster.

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

Advarsel om en Ny Cubakrise

30. november 2015 – »Tyrkiet baner vejen for en Ny Cubakrise«, lyder den barske, advarende titel på en artikel i Sputnik den 29. nov., skrevet af den politiske analytiker Pyotr Iskenderov fra Ruslands Strategiske Kulturstiftelse, med undertitlen, »*Invitation til ballade: Trækker Erdogan Europa ind i en Ny 'Cubakrise'?*«

Iskenderovs advarsel påpeger først det, der skete den 24. nov.: »Tyrkiets uhørte provokation kunne meget vel føre til en konfrontation, der minder os om den Kolde Krigs mørkeste dage«; uhørt, fordi intet russisk militærfly er blevet skudt ned af et NATO-medlemsland i Alliancens historie. Artiklen advarer også imod den umiddelbare fremtid og Obamas rolle i opbakningen til Tyrkiet. »Tyrkiet besluttede at nedskyde det russiske bombefly, fordi præsident Recep Tayyip Erdogan føler sig overbevist om, at NATO og især USA vil bakke ham op, uanset, hvad der sker. Ønsket om at udnytte modsigelserne mellem stormagter har altid været et redskab i det (Neo)-ottomanske Imperiums politik.«

Der er nogen, der bringer en diskussion på bane om, hvorvidt Tyrkiet skal spærre Bosporusstrædet for russiske skibe, der supplerer Ruslands styrker, som bekæmper terrorister i Syrien. Dette ville imidlertid ikke blive tolereret af Rusland; og Erdogan's stilling over for sin egen kommando kunne vise sig temmelig svag.

En webside, der sporer skibsrouter, atmarinetraffic.com, rapporterede mandag, at fartøjer under russisk flag nu forsinkes af Tyrkiet, når de søger at passere gennem Bosporus. Det Kiev-baserede Center for Transportstrategier rapporterede dette offentligt: »Søndag sejlede russiske fartøjer i zig-zag-kurs og i buede linjer, mens de i timevis ventede på tilladelse til at krydse strædet. Fartøjer fra andre lande blev ikke opholdt.«

**Leder, 29. november 2015:
»Spær Obama inde bag lås og
slå for at
afværge den umiddelbare fare
for atomkrig«**

STOP 3. VERDENSKRIG:

Følgende erklæring blev udlagt på LaRouchePAC websiden her til

aften, den 28. nov.:

Lyndon LaRouche gentog i dag sin tidligere advarsel, der nu er endnu mere overhængende nødvendig, om, at den amerikanske præsident Barack Obama er fast besluttet på at følge en kurs mod atomkrig og omgående må fjernes fra embedet. Advarslen kommer som respons på optrapningen af Obamas igangværende politik for en atomar konfrontation med Rusland, som det eksemplificeres af nedskydningen af et russisk militærfly over Syrien af medlem af NATO og USA's allierede, Tyrkiet. Tyrkiets handling kunne kun være forekommet med Obamas velsignelse. LaRouches advarsler understreges af amerikanske sikkerhedseksperters vurderinger. Alligevel er der en tåbelig tilbageholdenhed med hensyn til at kræve det eneste middel, der kan trække verden tilbage fra truslen om atomkrig – at fjerne Obama fra kontrollen over USA's atomstyrker ved at stille ham for en rigsret, eller ved at aktivere det 25. tillæg til den amerikanske Forfatning.

Den seneste advarsel om en mulig umiddelbart overhængende atomkrig er netop blevet publiceret i *Politico Magazine* af en tidligere atommissil-affyringsofficer, Bruce G. Blair, med titlen »**Kunne spændinger mellem USA og Rusland eskalere atomart?**«. Blair påpeger Obamaregeringens politik med affyr-på-varslet (launch on warning) og den korte responstid til at træffe beslutningen om at lancere atomstyrker. Han erklærer, at dette sætter verden på en hårs bredde fra atomkrig, der er farligere end under den Kolde Krig.

Blair advarer:

»*Det er især sandt, eftersom offentligheden ikke gør sig klart, hvor lidt tid, der er, for vore ledere til at træffe afgørelsen om at bruge atomvåben, selv i dag – og om noget, så gør atmosfæren det til en endnu mere hårfin udløsermekanisme med truslen om cyberkrig. En affyringsordre er på længde med et tweet. Missilmandskabet transmitterer dernæst en kort strøm af computersignaler, der omgående*

antænder raketmotorerne til mange hundrede landbaserede missiler. For USA's vedkommende tager dette 1 minut. Som forhenværende atommissil-affyringsofficer har jeg personligt trænet dette hundreder af gange. Vi blev kaldt for Minutmænd. Amerikansk ubådsmandskab bruger lidt længere tid; de kan affyre deres missiler efter 12 minutter.«

»I betragtning af den 11- til 30-minutters flyvetid for angrebsmissiler (11 for ubåde, der lurer ud for modpartens kyster, og 30 for raketter, der flyver over polerne til den anden siden af planeten), er beslutningstagningen for atomanvendelse, under 'launch on warning' – altså processen fra varslig til beslutning om handling – ekstremt forceret, følelsesmæssigt højspændt og proforma, drevet frem af checklister. Jeg beskriver det som den mekanisk rutinemæssige iværksættelse af et forberedt manuskript. Under nogle scenarier modtager præsidenten, efter en blot 3 minutter lang vurdering af de første varslingsdata, en 30 sekunder lang briefing om sine atomare responsmuligheder og disses konsekvenser. Han har dernæst nogle få minutter – maksimalt 12, mere sandsynligt 3 til 6 – til at vælge en af dem.«

I denne sammenhæng kan Obamas deployering af amerikanske og allierede styrker imod Rusland kun ses som en eskalering imod en konflikt med atomvåben. For eksempel nævner Blair deployeringen af amerikanske Aegis-krigsskibe til Sortehavet, armeret med krydsermissiler, der kunne angribe Moskva på få minutter. Eller deployeringen af amerikanske strategiske bombefly, der flyver mod Rusland. Dette tvinger så igen Rusland ind i en optrappende respons.

Blair spørger:

»Forstår amerikanske ledere, at russerne har grund til at frygte, at en trussel om halshugning (dvs. lamme en regering ved at fjerne dens ledelse, -red.) er ved at vokse frem, og at denne trussel meget vel kunne være den underliggende

drivkraft, der hæver indsatsen for Rusland til et niveau med en eksistentiel trussel, der påbyder forberedelse til at anvende atomvåben? Det tvivler jeg på, at de gør.«

Den skræmmende konklusion, som Blair ikke drager, er imidlertid, at USA's præsident Barack Obama forstår dette og har til hensigt at skabe en eksistentiel krise for Rusland, og således bringe verden ud på randen af atomkrig. Siden begyndelsen af Barack Obamas præsidentskab har LaRouche advaret om, at Obama er en narcissistisk dræber. Alt, hvad Obama sidenhen har gjort, har bevist, at LaRouche havde ret. Man behøver blot se på Obamas indtræden i rollen som global bøddel, der præsiderer over de regulære tirsdagsmøder, hvor han personligt træffer beslutning om de amerikanske droneangrebs dræberlister. Eller hans konfronterende adfærd mod Rusland i kølvandet på den tyrkiske nedskydning af det russiske militærfly.

Der er ikke tid eller plads til en lang debat om dette spørgsmål. Obamas atomkrigsprovokationer udgør en trussel mod den menneskelige arts eksistens. Han må fjernes nu. Et enkelt medlem af Kongressen kan retmæssigt indlede en rigsretsprocedure. Ansvarlige regeringsfolk i præsidentskabet kan retmæssigt indlede det 25. forfatningstillæg med den begrundelse, at en præsident, der har til hensigt at fremprovokere atomkrig, ikke længere er skikket til embedet.

**Det amerikanske folk må nu agte på
LaRouches advarsel. Fjern Obama Nu!**

Supplerende materiale:

Putin og Hollande mødes i Moskva – Aftale om koordinering –
Går efter oliesmugling m.m. – Obama på sidelinjen; afsløret

Leder, 27. november 2015: I har meget lidt tid til at ændre jeres tankegang

... LaRouche refererede herefter til et møde tirsdag aften, hvor han havde insisteret på, at Obama omgående må ydmyges og degraderes i en grad, hvor han ikke længere vil være i stand til at gennemtvinge de sidste, tilbageværende, korte skridt mod en atomkrig, og heller ikke vil være i stand til at forhindre, at han brat tvinges fra embedet. Dette er et spørgsmål om liv eller død for menneskeheden – ikke uger ud i fremtiden, men lige nu, på Thanksgiving Day, og fredag morgen.

Under en telefonkonference onsdag morgen, den 25. nov., med sin Politiske Komite sagde Lyndon LaRouche: »Jeg mener ikke, vi befinder os i en god tid. Vi er i en desorganiseret tid, en tid med nederlag. Vi er ikke særligt effektive lige nu. Vores organisation som helhed lykkes ikke, med hensyn til vores præstationer; dette må vi rette op på.«

LaRouche refererede herefter til et møde tirsdag aften, hvor han havde insisteret på, at Obama omgående må ydmyges og degraderes i en grad, hvor han ikke længere vil være i stand til at gennemtvinge de sidste, tilbageværende, korte skridt mod en atomkrig, og heller ikke vil være i stand til at forhindre, at han brat tvinges fra embedet. Dette er et spørgsmål om liv eller død for menneskeheden – ikke uger ud i fremtiden, men lige nu, på Thanksgiving Day[1], og fredag morgen.

For alle, der stadig er i tvivl, så blev det offentligt indrømmet denne tirsdag morgen, at de fleste af jer ikke har denne tankegang, og derfor ikke præsterer denne adfærd.

Under sin haste-diskussion med aktivister i hele USA, (den såkaldte 'Fireside Chat') om aftenen den 25. kom det sidste spørgsmål fra en texaner, som sagde, at en rigsretssag mod Obama var udelukket, eftersom dette kræver to tredjedele af Senatet, og aldrig før er sket. Obama burde smides ud i et militær kup efter krav fra befolkningen, ligesom den egyptiske diktator Morsi, fortsatte spørgeren, men dette er ikke muligt, eftersom Obama har fyret alle de gode generaler. Hvordan kan vi få det amerikanske folk til at rejse sig en masse og kræve Obamas afsættelse, spurgte han?

LaRouche svarede, at der ikke er noget systemisk princip, der forhindrer dette. Folk må mobiliseres til at uddanne sig selv på den rette måde. De værdier, man har lært dem at tilpasse sig til, har fordærvet dem. Det er ikke kun et spørgsmål om at fjerne skidtet fra folks hoveder: de må bringes til at forstå de sygdomme, som de har inficeret deres egne hjerner med. Det vil virke.

Hvis man ønsker at kontrollere samfundet, korrumperer (fordærver) man samfundet; man inducerer folk til at tro på noget, der ikke er sandt; hvorimod sandfærdig viden ikke er alment praktiseret. Dette skyldes, at vores regeringssystemer så ofte er korrupte.

Man må få folk til at se på sig selv og sige, »Hvad gør jeg forkert?« De kan forstå dette, men de må begynde et studie af sig selv og gennemgå, hvad det er, de burde tænke på, med de rette ideer. Dette kan gøres, men den eneste måde, det kan gøres på, er ved, at folk inspicerer sig selv meget grundigt. At de genovervejer, hvad det er, de har vedtaget som deres mening. Under visse omstændigheder er dette sket med held. Det har vi nu igen brug for.

[1] I USA en overvejende sekulariseret helligdag den fjerde torsdag i november, der er blevet fejret lige siden de første europæere kom til Den nye Verden; oprindeligt en taksigelse for årets høst.

Leder, 26. november 2015: Dump Obama, eller se en atomar udslettelseskrig i øjnene

Den britiske agent Barack Obama stod bag den tyrkiske nedskydning af det russiske Su-24 fly over syrisk luftrum tirsdag, den 24. november, og den russiske regering har gjort det klart, at det er fuldt ud klar over Obamas medskyldighed. I en telefonsamtale med den amerikanske udenrigsminister John Kerry onsdag påpegede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at, under bestemmelserne i forståelsesmemorandaet om dekonfliktion, som USA og Rusland for nyligt underskrev, tog USA ansvaret for alle de såkaldte koalitionspartneres handlinger. Mere præcist, så påpegede Lavrov, at angrebet på det russiske fly blev udført af et amerikansk fremstillet F-16, og der foreligger en bindende forståelse, der går ud på, at offensive operationer med anvendelse af amerikansk fremstillede fly skal cleares forud.

I det umiddelbare kølvand på nedskydningen af den russiske jet var det vigtigt for præsident Obama at telefonere til den tyrkiske præsident Erdogan for at forsikre ham om, at USA fuldt ud støttede hans »suveræne« handlinger. I sin afskyelige

pressekonference sammen med den franske præsident Hollande tirsdag aften kastede Obama sig i sit storhedsvanvid ud i et angreb på Putin og Rusland og kaldte dem »afvigerne« og »tilbød« Rusland en sidste chance for at slutte sig til den amerikansk ledede »koalition«, der udfører den rigtige bekæmpelse af ISIS.

Obama gjorde det, han gør bedst – han løj, patologisk, på vegne af sine britiske herrer. I umindelige tider har den britiske krones strategi været den at fremprovokere krig mellem USA og Rusland og bære ved til bålet for en permanent befolkningskrig internt i den muslimske verden, mellem sunni og shia, ved at anvende deres (briternes) saudiske juniorpartnere som hovedprovokatører. Nu er Tyrkiet, under det korrumpe Erdogan-regime, blevet bragt ind i blandingen for at oppiske betingelserne for en verdenskrig. Obama har været hovedaktivet for denne britiske krigsstrategi, lige siden han tiltrådte embedet, og indledte sin første embedsperiode med et besøg hos Dronning Elizabeth og Prins Philip i London, tre måneder efter sin indsættelse.

Et voksende antal politiske analytikere har tilsluttet sig Lyndon LaRouches afsløring af Obamas medskyldighed i tirsdagens tyrkiske handlinger. John Helmer i Moskva, Justin Raimondo, Daniel McAdams fra Ron Paul Institute og Pepe Escobar har inden for de seneste 24 timer alle offentligt udtalt, at Erdogan aldrig ville have lanceret et angreb mod det russiske fly uden forudgående godkendelse fra Obama.

I respons til det tyrkiske angreb har præsident Putin annonceret flere omgående militære modforholdsregler, inklusive deployeringen af de mest avancerede S-400 luftforsvarssystemer til den russiske luftbase i den syriske provins Latakia, udstationeringen af et overflade-til-luft (SAM) missilskib ud for Syriens kyst, samt en opgradering af ledsagefly, der kan afværge angreb, til alle fremtidige russiske bombetogter imod ISIS og mål i Syrien. Den russiske regering har gjort det klart, at de har beviser, inkl.

varmesporet fra det nedskudte Su-24-fly, på, at flyet aldrig var inde over tyrkisk luftrum. En unavngiven amerikansk regeringsperson sagde til Reuters og andre nyhedsbureauer, at det russiske fly blev skudt ned over syrisk luftrum efter en meget kort passage gennem tyrkisk luftrum, der ikke kunne have varet mere end nogle få sekunder. Angrebet var planlagt på forhånd, med fuldt overlæg, og havde til hensigt at smadre klimaet efter angrebene i Paris, hvor en potentiel afgørelse af den fem år lange krig i Syrien og en koncentreret kampagne for at nedkæmpe ISIS og Nusra var ved at komme op at stå.

Putin vil svare tilbage med et flankeangreb, på linje med sin deployering af russiske styrker i Syrien, der fundamentalt ændrede konfliktens kurs, i september måned.

Skulle der herske nogen tvivl om, at dette er et globalt, britisk/Obama-ledet krigsfremstød mod Rusland, så se blot på Ukraine, hvor Sektor Højre har bombet elektricitetsledninger til Krim, og hvor Victoria Nulands (USA's viceudenrigsminister for eurasiske og europæiske anliggender, -red.) kæledægge, 'Jats' Jatsenjuk, netop har meddelt, at han har forbudt russiske fly enhver adgang til det ukrainske luftrum. Det svarer til en trussel om at nedskyde et russisk fly, hvornår det skal være.

Briternes største sårbarhed i dette fremstød for krig er Barack Obama. Han har begået forbrydelser imod menneskeheden, og så mange kriminelle handlinger, der berettiger til, at han stilles for en rigsret, at han udelukkende kun stadig er i embedet takket være fejheden og opportunismen hos de fleste af Kongressens medlemmer og det amerikanske folk, der tolererer hans eksistens, med deres eget liv som indsats.

Dokumentation:

Ruslands udenrigsminister Lavrov: Godkendte USA på forhånd Tyrkiets handling?

25. november 2015 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry kondolerede på USA's vegne over for den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov over telefon i dag, iflg. en erklæring udgivet af USA's Udenrigsministerium. Forud for telefonoppringningen sagde Lavrov til reportere i Moskva, at Rusland ved, at USA altid af sine koalitionspartnere i Syrien kræver, at brug af amerikanske kampfly koordineres med USA. Han påpegede således, iflg. TASS, den mulighed, at de tyrkiske myndigheder havde diskuteret deres beslutning om at beordre deres krigsfly i luften til at nedskyde det russiske fly med USA.

»Nogle medlemmer af koalitionen, inklusive dem, der leverer deres kampfly til angreb mod Irak og Syrien, har betroet os, at de involverede fly var af amerikansk fabrikat, og amerikanerne kræver normalt en tilladelse fra USA til sådanne operationer«, sagde Lavrov. »Så vidt jeg forstår, blev vores fly skudt ned af et amerikansk fremstillet F-16-fly. Vi ved endnu ikke, om USA's krav gælder for Tyrkiet, og hvis det gør, ville jeg gerne vide, om Tyrkiet har spurgt USA om lov til at sende sine fly af sted på en kampmission og nedskyde et fly, selv om dette sandsynligvis er identificeret, over syrisk territorium.«

Lavrov mindede Kerry om, at, under bestemmelserne i Forståelsesmemorandaet (MOU) om dekonfliktion tager USA direkte ansvaret for de såkaldte koalitionspartneres handlinger, og det omfatter Tyrkiet. Lavrov bemærkede ligeledes, at Tyrkiet og Rusland, uafhængigt af MOU'et, etablerede en 'hot line' telefonforbindelse, men at der ikke

var nogen indsats fra nogen tyrkisk regeringsperson for at bruge denne linje til at afværge nedskydningen.

Lavrov talte også med sin tyrkiske modpart, Ahmet Cavusoglu, tidligere på dagen. Lavrov sagde, at Rusland ikke har nogen planer om at gå i krig med Tyrkiet, men at de planlagte russiske, diplomatiske besøg til Tyrkiet, og vice versa, heller ikke vil blive gennemført. Lavrov sagde, at hans tyrkiske modpart gav udtryk for beklagelse over Sukhoi-24M-hændelsen, men forsøgte samtidig at fremlægge undskyldninger for de handlinger, som det tyrkiske luftvåben begik.

»Hvad bør Tyrkiet gøre for at normalisere situationen?«, spurgte Lavrov. »Vi må nødvendigvis drage den konklusion, at angreb som det i går til syvende og sidst er absolut uacceptable. Jeg har hørt kondolancer fra [den tyrkiske udenrigs]minister Cavusoglu, men alle de andre erklæringer havde til hensigt at retfærdiggøre den tyrkiske holdning.«

Lavrov bemærkede også, at angrebet på Ruslands Su-24M-fly ligner en planlagt provokation. »Vi betvivler alvorligt, at det var uagtsomt; det ligner en planlagt provokation«, sagde Lavrov og tilføjede, at nogle russiske partnere kalder nedskydningen for »et åbenlyst bagholdsangreb«.

»Ville Tyrkiet handle uden USA's tilladelse?« spørger politiske kommentatorer McAdams og Escobar; Andre advarer om atomkrig

25. november 2015 – »Et spørgsmål lyder, ville [den tyrkiske præsident] Erdogan gøre dette uden USA's tilladelse, uden USA's støtte?«, sagde Daniel McAdams, adm. dir. for Ron Paul Instituttet for Fred og Fremgang i et interview i dag med Sputnik International. McAdams, en mangeårig støtte til Ron

Paul i Kongressen, anklagede Tyrkiet for kriminel aktivitet med at hjælpe ISIS: »Dette er meget alvorligt«, sagde han, » ... Tyrkiet har gjort det muligt for sig selv at blive til et super-arnested for ISIS og andre jihadister, der kan bevæge sig frem og tilbage fra Syrien til Tyrkiet ... hvis man vil have kriminel aktivitet, er Tyrkiet mindst en medskyldig i forbrydelsen.«

McAdams inkluderede Obama i forbrydelsen: »Netop i denne uge overvejede USA at invitere al-Qaedas affilierede Ahrar ash-Sham til også at deltage i drøftelserne [om Syrien]. Så, 14 år efter, at al-Qaeda angreb USA den 11. september, taler USA om at bringe en organisation, der er tilknyttet al-Qaeda, ind, som en moderat opposition til Syrien.«

Obamas rolle rejses også af Pepe Escobar: »Lad os gå lige ind til benet. Den idé, at Tyrkiets nedskydning af et russisk Su-24-fly af et 'made-in-USA' F-16 blev gennemført uden enten grønt lys eller i det mindste en på forhånd arrangeret 'støtte' fra Washington«, er næsten umuligt at tro på. Dernæst fremlægger Escobar en synopsis over Tyrkiets beskidte rolle under 'Sultan Erdogan' med at hjælpe ISIS og smugling af olie, stål og annet materiel fra Syrien og Irak. Han dokumenterer også, at »Bilal Erdogan, sultans søn, er en betydelig spekulant« inden for denne handel, og som Putin, bemærker han, afslørede under G20-topmødet i Antalya, Tyrkiet, i sidste uge.

Der er også alvorlige advarsler om faren for en atomkrig. Den republikanske præsidentkandidat Rand Paul sagde i går, iflg. *The Hill*: »Nedskydningen af et russisk kampfly illustrerer præcist, hvorfor vi må have en åben linje« til Rusland. Han knuste også andre kandidaters krav om en flyveforbudszone og sagde, »nedskydning af de andre landes kampfly vil blive resultatet, og en krig mellem atomare stormagter en mulighed«. Redaktøren af antiwar.com, Justin Raimondo, siger, at »amerikanerne vil have en ny Cubansk missilkrise ... Er I parate til Tredje Verdenskrig?«

Leder, 25. november 2015: Obama har organiseret en krigshandling

- Ekstraordinær diskussion med Lyndon Larouche torsdag**
- Ekstraordinær live diskussion med Tom Gillesberg torsdag aften – Vær med**

Lyndon LaRouche responderede i dag til den tyrkiske nedskydning af et russisk kampfly ved at erklære, at »Obama har organiseret en krigshandling og har således sat USA, såvel som resten af menneskeheden, i fare.

Kvalificerede amerikanske personer har, i det umiddelbare kølvand af Tyrkiets handling, understreget, at Tyrkiets præsident Erdogan aldrig ville have udført denne aktion, hvis han ikke på forhånd vidste, at han havde stiltiende støtte fra Obama. De samme kilder observerede, at Obama i weekenden var rasende over, at den franske regering, under et enormt folkeligt pres, har taget skridt til en reel alliance med Rusland for at knuse ISIS. I skarp kontrast til denne fornuftige, franske respons til angrebene i Paris den 13.

november har Obama gentaget sine krav om, at afsættelsen af den syriske præsident Bashar al-Assad må finde sted omgående, og må gå forud for aktionerne imod Islamisk Stat.

LaRouche krævede Obamas omgående fjernelse fra embedet. »Der kan ikke være nogen undskyldninger for Obama, hvis menneskeheden skal overleve. Vejen bort fra Tredje Verdenskrig er, at retskafne amerikanere fordømmer præsidenten ved enhver given lejlighed.«

Gå ind på <https://larouchepac.com/> og hør **Lyndon LaRouche i en ekstraordinær diskussion, fremkaldt af denne nødssituation**, med aktivister i hele USA

onsdag, kl. 21 Eastern time (kl. 03.00 torsdag dansk tid)

OBS! Benyt chancen for at diskutere live med Tom Gillesberg torsdag aften, se opslag om konferencelinje her på hjemmesiden

Leder, 24. november 2015: Der bliver ingen

fred, før det britiske monarki afsættes

– Den britiske marionet Obama er en foragtelig person

Hvor den russiske præsident Putin lancerede en flanke, der kunne føre til den totale ødelæggelse af ISIS og al-Qaeda-terroristers base i Syrien og Irak, så har briterne nu aggressivt interveneret imod denne flanke, som hele planeten så desperat har brug for.

Den britiske premierminister Camerons aktuelle, hektiske deployering har til formål at forstærke den krigspolitik, der nu er modstand imod – Tony Blairs, George W. Bush' og Barack Obamas katastrofale politik – britiske agenter og marionetter. Cameron insisterer: Nej, ødelæg ikke baserne for de terrorister, der nu myrder løs i Mellemøsten og Europa. Assad må først væltes som Syriens præsident.

Og marionetten Obama har i hele den forgangne uge gentaget: Intet samarbejde imod ISIS; forudsætningen er, at Rusland må gå med til, at Assad først må smides ud.

Det britiske monarki og finansielle imperium insisterer: Gå ikke efter ISIS' finansierer og våbenleverandører i Saudi Arabien; gå ikke efter dets hjälper i den tyrkiske regering. Og frem for alt, gå ikke imod den britisk-saudiske politik for regimeskift-krige, der føres af Bush og Obama, og som bevidst har skabt og udbredt ISIS og drevet hundrede tusinder af desperate flygtninge ind i Europa.

Til Frankrig og andre nationer lyder ordren: Gå ikke i partnerskab med Rusland eller opfordr USA til at gå med Rusland for at knuse ISIS; men kræv, at Assad først må gå af. Grib ikke den chance, som tilbydes gennem Putins nylige,

åbenlyst globale rolle, bakket op af Kinas tilbud om at forlænge udviklingen med den Nye Silkevej ind i Mellemøsten.

Samtidig forbereder de britiske kongelige sig på at åbne COP21-klimakonferencen om »global opvarmning« i Paris og styre den i henhold til deres besættelse – at reducere den menneskelige befolkning. Prins Charles, der er udvalgt til at holde åbningstalen til konferencen, påstod i et interview den 21. nov., at klimaforandring var årsagen til de folkemorderiske krige i Mellemøsten og Nordafrika – ikke Tony Blair, ikke George W. Bush og Barack Obama, men klimaforandringen forårsagede disse krige.

Og den britiske marionet Obama gentog i en tale den 21. nov., at »klimaforandring er USA's sikkerhedstrussel nummer ét«.

Er han sindssyg? Nej, han er en marionet for det britiske monarki og det britiske finansimperium, og af Wall Street.

Lyndon LaRouche har insisteret på dette. Obama er en britisk marionet og en præsident for evindelige krige og dronedrab. Han må fjernes fra embedet. For dernæst at skabe en økonomisk genrejsning, »må alt, hvad vi gør i USA, følge de principper, som præsident Franklin Roosevelt stod for, imod Wall Street«.

»Der kan ikke blive nogen fred, før det britiske monarki er fjernet«, sagde LaRouche den 22. nov. Vær opmærksom på LaRouches insisteren på dette; det betyder menneskehedens fremtid.

Leder, 23. november 2015: Det er det Britiske Imperium, tåbe!

Med Bruxelles i højeste alarmberedskab på anden dag i forventning om endnu et større terrorangreb fra Islamisk Stat på samme skala som massakren i Paris den 13. november, er der stigende opmærksomhed omkring den kendsgerning, at omdrejningspunktet for jihadistisk terrorisme i realiteten findes i hjertet af Europa. Bruxelles, hovedstad for både NATO og Den europæiske Union, har nu fået kaldenavnet Brusselstan, ligesom London længe er blevet refereret til som Londonistan på grund af den kendsgerning, at bogstavelig talt enhver jihadistisk, narko- og separatistterrororganisation har fået husly, beskyttelse og finansiering af det britiske monarki. For nylig frafaldt den britiske regering alle anklager imod en angiveligt jihadistisk våbensmugler, fordi hans forsvarsadvokat påpegede, at de samme grupper, som han stod anklaget for at bevæbne, blev åbenlyst støttet af det britiske efterretningsvæsens MI6.

Dette er en gammel historie. London har været centrum for global terrorisme i årtier. Executive Intelligence Review var ophavsmand til et dossier, som blev overgivet USA's Udenrigsministerium i 2000, og som krævede, at Storbritannien blev sat på listen over stater, der sponsorerede terrorisme. Dossieret byggede udelukkende på bevismateriale, der var fremkommet gennem regeringer i hele verden, inklusive Rusland, Egypten, Indien, Pakistan, Colombia og Peru, og som på afgørende vis viste, at den britiske krone husede verdens værste terrorister, som en del af imperiesystemet. De største britiske banker, med HSBC (tidligere HonKong og Shanghai Bankselskab, berygtet for opiumskrigene) i spidsen, er verdens mest berygtede hvidvaskningsinstitutioner for narkopenge, som det for nylig er blevet dokumenteret af USA's Senat.

Det er ligeledes det britiske kongehus, der har udsendt Ridderkommandør John Schnellnhuber til at kapre Paven og Vatikanet for ideen om en radikal befolkningsreduktion, baseret på den videnskabelige svindel med menneskeskabt, global opvarmning.

Alle de grusomheder, som præsident Obama har begået – fra hans massedronedrab i Afghanistan, Pakistan, Yemen og Somalia, til hans voldelige afsættelse og koldblodige mord på Gaddafi i Libyen, der skabte en zone af kaos, terror og utilstrækkelige stater i store dele af Nordafrika og Mellemøsten, og til decimeringen af livsvilkårrene for det store flertal af amerikanere – kan anbringes på det britiske kongehus' dørtærskel. Obama er intet andet end en britisk agent, der blev udvalgt af briterne til at blive installeret som præsident for USA, på vegne af Kronen og City of London.

Efter grusomhederne i Paris er det i stigende grad ved at blive åbenlyst gennemskueligt for et voksende antal tænkende mennesker, at Islamisk Stat er en skabelse af Obama og briterne. Al-Qaeda blev skabt og næret af briterne, USA og Saudi Arabien i 1980'erne, som kollektivt samlede et slæng af terrorister fra fængsler i hele den arabiske og islamiske verden, for at drive sovjetrusserne ud af Afghanistan. I 1985 sluttede Prins Bandar bin Sultan, bogstavelig talt et medlem af Bush-familien, sig til den britiske premierminister Margaret Thatcher for at lancere Al-Yamamah-byttehandelen (våben for olie), under hvilken en 100 milliarder dollar stor, hemmelig fond blev etableret for i hemmelighed at bevæbne al-Qaeda og andre terrororganisationer. I 2001 deployerede Bandar nogle af disse Al Yamamah-midler til at finansiere 11. september-flykapturernes angreb på World Trade Tårnene og angribe Pentagon.

Hvis man vil forstå, hvorfor den britiske agent Barack Obama har nægtet at ophæve hemmeligstemplingen af de 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, må man begynde fra toppen, med denne redegørelse for, hvordan

briterne og Obama skabte al-Qaeda og, senere, Islamisk Stat. Tidligere chef for USA's Forsvarets Efterretningstjeneste, general Michael Flynn, har åbenlyst rapporteret om, at præsident Obama bevæbnede de syriske oprørere fra Benghazi og fortsatte med at gøre det, fordi det var regeringens politik. DIA-dokumenter fra sommeren og efteråret 2012 forklarer i detaljer de fælles britisk-amerikanske operationer fra Benghazi til smuglerhavne i de områder i Syrien, der kontrolleredes af oprørerne.

Lyndon LaRouche sagde ligefremt til medarbejdere søndag den 22. november, at man må udrydde det britiske monarki, eller også vil der ikke være nogen løsning på krigen i Syrien eller andre globale brændpunkter. Med mindre Det britiske Imperium fjernes, står vi over for en global krig imod Rusland og Kina, der vil føre til udslettelsen af store dele af menneskeheden. Barack Obama er en britisk agent, der blev selekteret til at blive USA's præsident af briterne. Vi må sænke Det britiske Imperium og alt, hvad det repræsenterer, eller også vil vi stå over for en optrapning af rædselsforestillinger over hele planeten.